

Porubské noviny

Číslo: 70

MAREC 2012

Ročník: XVIII.

V tomto čísle nájdete:

 Výsledky volieb do NR SR
 Rok aktívneho starnutia
 Snem Liptova v Z. Porube
 Nový zborový dozorca
 Fond opráv kostola
 PEMMEVA – 20 ročná
 Výročné rokovania
 Vitajte v motýlikovej škole
 Zápis do 1. ročníka ZŠ
 Jubilanti: J. Mudroň, V. Jambrichová
 V raji Mexika - cestopis
 Premeny aj mojej dediny
 Čo je interaktívna tabuľa
 Nekrológy, poézia
 Lyžovanie na Opalisku
 Futbalista roka, krížovka
 Reportáž: Sestry Mudroňovie
 Spravodajstvo z plesov

Anjeličku, môj strážničku, opatruj moju babičku,

*ochraňuj mi moju starkú.
 Kolko sneh má vločiek,
 tolko pozná starká naša
 krásnych rozprávčiek.*

*A keď mi ich rozpráva,
 nezaspím,
 jój, kdeby!
 Ako taký anjeliček
 bývam v siedmom nebi.*

Foto: Marian Dvoran

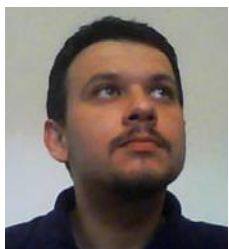
Anjeličku, môj strážničku, opatruj môjho starkého...

*Na starkého pozor dávaj.
 Ale ticho, jemne.
 Naš starký si, anjeliček môj,
 každú chvíľu zdriemne.*

*Stráž ten jeho krátky sníček.
 Starký ti je šibal.
 Opatruj ho, môj Strážniček.
 Veľmi by mi chýbal.*

Milan Rúfus

Verím v rozum, verím v človeka

Svet sa v jedno-
 duchosti stále dá
 rozdeliť na opti-
 mistov, pesimistov
 a tých náladových,
 ktorým sa postoj
 k tomu, ako sa na
 čo pozeráť a ako čo
 chápať, mení podľa nálady. Optimisti si
 našli význam bytia vo viere, že život nie
 je beh na krátku trasu, a preto sa netre-
 ba ponárať do pochmúrnych myšlienok,
 že sa niečo po tak krátkom čase môže
 skončiť. Pesimisti vidia veci čierno, lebo
 načo sa z niečoho tešiť, keď sa to aj tak
 raz pominie a život sa skončí tak rýchlo.
 Ten zvyšok sa zvyčajne hlbšie nad veca-
 mi nezamýšľa, lebo počas normálneho
 behu života na to ani nemá čas. Ráno
 horko-ťažko stihne prísť do práce, aby
 bolo za čo kúpiť chleba a ak vydá, tak
 aj mlieko a mäso. Po obede tí šťastnejší
 zväčša riešia existenčné problémy svo-
 jich blízkych, detí a tí silnejší na záver aj
 tie svoje. V tomto svete, moji drahí, beží
 svet akoby sa nás ani netýkal. Politici
 hľadajú, kde sa dá ešte niečo získať. Za-
 mestnávatelia, kde a na kom, či čom sa
 dá zarobiť. Finančné inštitúcie hľadajú

spôsob ako čo zakryť, aby nevyzerali v
 očiach tých ostatných ako nezmyselné.
 Mnoho ďalších hľadá spôsob, ako rie-
 šiť súčasný svet plávajúci existenčne aj
 morálne na jednej veľkej bubline. Ako
 píšem tieto riadky, tak strašne rád by
 som veril v to, že každý z nich niekde
 aspoň na okraji vidí človeka, aspoň
 niekde periférne cíti prítomnosť ľud-
 ského bytia. Pevne verím, že úpadok
 spoločnosti tak, ako ho vidím dnes,
 sa s rozumom a citom dokáže dať za-
 stavať. Bližiaci sa hospodárska kríza,
 svet, ktorý postavil hodnoty na fiktív-
 nych hodnotách peňazí, politici, ktorí
 sa už ani nesnažia tváriť, že zastupujú
 záujmy ľudí. Búrajúce sa piliere viery,
 či desiatky lokálnych, politických, mo-
 cenských, či iných konfliktov po celom
 svete sú až príliš veľkým varovným sig-
 náлом pre to, aby všetci začali kričať:
 „Dost! Zastavme to! Pozor, hrozí nám
 skaza!“ Verím v rozum, verím v človeka,
 no nezabúdam, nesnažím sa nevi-
 dieť, kam to speje. Preto, moji drahí
 spoluobčania, vám úprimne a zo srdca
 prajem silu, ktorá vám pomôže udržať
 si vieru, že láska, zdravie, ľudské bytie,
 rodina, vzťahy, blízki a známi sú to naj-
 cennejšie, čo dnes máme. Odpustite,
 zabudnite, nekrivdite, usmejte sa na
 seba, nech aspoň v tej dedine, ktorú
 milujem, cítiť ľudskosť a pokoj duše
 tak, ako to po tieto časy veľmi treba.

Ing. Michal Ilanovský

Fenomén veku

Na Slovensku je priemerná
 dĺžka života u mužov 67 ro-
 kov, u žien 77 rokov. V po-
 rovnaní s Dánskom je to veľ-
 mi málo. Tam žijú o 10 rokov
 viac. Ak chceme, aby sa život predlžoval,
 je potrebné budovať fyzickú, psychickú, so-
 ciálnu a ekonomickú pohodu ľudí tak, aby
 staroba nepredstavovala bolesť a choroby,
 smútok zo samoty, strach z budúcnosti, ale
 radosť z daru života. Starnúť, ale aktívne.
 Zapájať sa do diania medzi ľuďmi: v práci,
 doma, medzi vrstovníkmi. Nie náhodou
 sprítomňujeme vyhlásenie otcov obce,
 ktoré rezonovalo na výročnom rokovaní
 domácej Jednoty dôchodcov: „Naši seniori
 majú plnú podporu od vedenia obce for-
 mou nadštandardného sociálneho, kultúr-
 neho, aj zdravotného servisu v príjemnom
 životnom prostredí a pohodovej atmosfé-
 re. Želáme si, aby Európsky rok aktívneho
 starnutia a solidarity medzi generáciami v
 Závažnej Porube predstavoval super rok.
 Aby sa naplnila rovnaká túžba nás všetkých:
 žiť čo najdlhšie, zdravo a naplno.“

Dušan Migala, šéfredaktor

Jar
je
tu!

Na jar
zlaté
dukáty
popadajú
do trávy.

• Ilustrácia Dr. Vlasta Štarníková

**Nieto zmieru s ostatnými bez odpustenia sebe, nieto lásky ak ju
neakceptujeme, nieto ľudí, ak to slovo nechápeme.**

-mi-

Volby do NR SR 10. 3. 2012

Výsledky hlasovania v Závažnej Porube

Počet voličov	1063	100,00 %
Volieb sa zúčastnilo	727	68,39 %
Volba poštou	3	0,28 %
Počet platných hlasov	716	67,35 %

• Medzi prvými pristúpili k volebnej urne starosta P. Baráni s manželkou

Počet platných hlasov pre politickú stranu, politické hnutie alebo koalíciu:

1. Zelení	5
2. KDH	24
3. SDE	1
4. SNS	47
5. Obyčajní ľudia a nez. osobnosti	96
6. Sloboda a Solidarita	56
7. Právo a spravodlivosť	7
8. Naš kraj	0
9. Strana zelených	1
10. ĽS Naše Slovensko	14
11. Smer - soc. dem.	321
12. Zmena zdola	8
13. Národ a spravodlivosť	10
14. Kom. strana Slovenska	9
15. Strana Rómskej únie	0
16. Most – Híd	15
17. 99 %	20
18. ĽS HZDS	2
19. Strana + 1 hlas	0
20. Robíme to pre deti	4
21. Obyčajní ľudia	0
22. SDKÚ	71
23. Strana občanov Slovenska	0
24. SMK	0
25. Slobodné slovo Nory Mojsejovej	1
26. Strana živnostníkov Slov.	4

Volebnú komisiu tvorilo dvanásť členov. Tento počet predstavuje rekord.

text i foto -dm-

Uvarili tri kapustnice

Posedenie Porubänov pri vianočnej kapustnici je stále obľúbené. V piatok 16. decembra 2011 sa v Z. Porube varili tri kapustnice a to na troch miestach. V Dome opatrovateľskej služby na Štepníku, Urbárnici varili na chate Opalisko a Jednota dôchodcov si pripravila kapustnicu v kultúrnom dome.

Stretnutie seniorov vyplnil pestrý vianočný program. Na začiatku zhromaždenia radostné sviatky prítomným popriala predsedníčka JDS Darina Majeriková. Informáciu o tom, čo sa udialo v obci v roku minulom a čo čaká našich občanov v roku 2012 poskytol poslanec OcZ D. Migala. Žiaci ZŠ MR pozdravili seniorov koledou. Potom zazneli koledy a Tichá noc v podaní porubských spevácok v sprievode harmoniky J. Vadovického (na snímke).

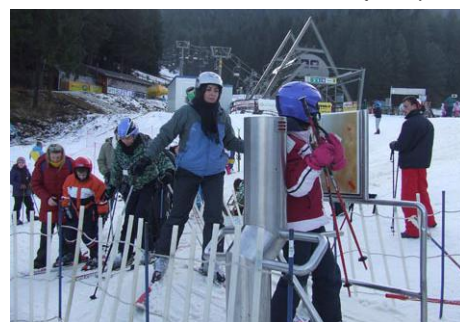
Až po tom všetkom nasledoval prípitok hriatym. Nato si riadne pochutnali na pravej porubskej kapustnici. Zdravie, šťastie a pokoj v roku nastávajúcom si želali navzájom pri rozlúčke z vydareného predvianočného stretnutia najstarších občanov obce.

Keď vianočný zvonček šťastím zazvonil

Vianoce sú sviatky dieťaťa a rodiny. Bez predvianočnej atmosféry, čo vyčaria deti to jednoducho nejde. Vianoce sú alebo nie sú. Svetielko nádeje, stromček a pod ním darčeky. Tak tomu bolo aj na koncerte, čo ponúkli rodičom deti i školáci v nedeľu 18. decembra 2011 v priestoroch Kultúrneho domu v Závažnej Porube. Od snehových vločiek, tanečných kreácií, vianočných piesní v angličtine a kolied prítomní sledovali obrázky rozprávok v podaní detí. Radosť a pohodu do náhlivého života priniesli deti. Vianočný zvonček pripomenul, že sviatky, na ktoré čakáme, patria nielen deťom, ale aj dospelým. Všetkým národom, ba i celej civilizácii na našej Zemi.

Pod Poludnicou sa lyžuje

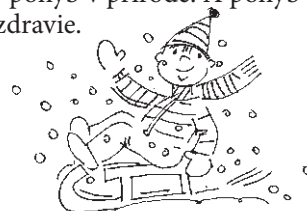

Lyžiarske stredisko – Ski centrum Opalisko Závažná Poruba otvorilo lyžiarsku sezónu 2011/2012 vo štvrtok 22. decembra 2011 o 11.00 hodine. O snehovú nádielku sa postarali snehové delá. Vleky začali premávať a do plnej prevádzky uviedli aj lanovku. Prognóza počasia bola pre lyžiarov priaznivá. Zjazdovky na Opalisku sú zasnežené, upravené, podmienky pre lyžovanie vynikajúce. Parkoviská poskytujú dostatok parkovacej kapacity. Lyžiarov a vyznávačov zimných športov čakala pohoda a veľa radostí pri športe a z pohybu na čerstvom vzduchu.

Vianoce na Poludnici

Potrebný pokoj a pohodu ponúkla v čase Vianoc naša Poludnica. Hoci sa ukryla do „mlika“, na vrchol vystúpilo viac ako dve stovky turistov. Hore fučalo a víchrica sa uviedla v plnej paráde. Na poľany vršku koledy a gratulácie k výstupu. Fotografia na pamiatku, podpis do výstupovej knihy a potom náročný zostup. Razom sa otepilo a chodník sa premenil na kľzačku. Čo je však dôležité. Všetci šťastlivo vystúpili, zostúpili a všetko bez úrazu. A to najdôležitejšie na záver: Vianoce prezentujú aj pokojný pohyb v prírode. A pohyb predstavuje zdravie.

Radujme sa, veselme sa v tomto novom roku

Aj Závažná Poruba pozdravila rok 2012 niekoľkokomínútovým ohňostrojom. Potom sa desiatky občanov zhromaždili vo vestibule obecného úradu. Prítomní najskôr zaspievali štátnu hymnu. Modlitbou vďaka a prosbou o pokoj privítal nový rok zborový farár Vladimír Pavlík. Pripomenul, že Pán bdie nad nami a ochraňuje nás. Starosta Pavel Baráni zaželel dobré zdravie, úspechy v rodine i práci. Na záver zaznela pieseň Rok nový zase k nám prišiel. Zhromaždenie sa rozišlo s nádejou, že rok nastupujúci bude lepší ako ten predchádzajúci.

Realita mrazivých dní

Zima bola dlhá, mrazy silné. Električka je super drahá a bez tepla sa žiť nedá. Takže kúri sa všetkým, čo horí. Ekológom sa ježia fúzy, ovzdušie dostáva zabráť a aj slniečko sa prestáva usmievať, keď ráno hľadí ponad Dubec na Porubu cez kúdoly dymu. Čo teda robiť? Ako vyzerá východisko? Alternatívne zdroje energie.

Bez lopaty to nejde

Problémy s nepriazňou počasia nekončia. Po arktických mrazoch nastúpilo silné sneženie a skomplikovalo dopravu aj na miestnych komunikáciách v Závažnej Porube. „Nie je problém uviesť cesty do prejazdneho stavu, problém predstavujú autá zaparkované skoro uprostred cesty,“ hovoria prevádzkoví pracovníci obecného úradu. Priložený obrázok potvrdzuje pravdivosť týchto slov. Čo treba? Spolu tri veci. Lopatu, trochu pohybu a auto odstaviť v uličke. A máme po kalamite.

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Správy zo samosprávy

December 2011

V decembri sa konali dve zasadnutia:

Na zasadnutí 12. 12. 2011 bolo potrebné schváliť VZN (všeobecne záväzné nariadenie) o miestnych daniach na rok 2012 a tiež prejsť návrh rozpočtu na rok 2012. VZN obce o miestnych daniach bolo vyvesené na úradnej tabuli a k návrhu boli podané pripomienky od dvoch poslancov. Vladimír Mlynček zdôvodnil svoj návrh zvýšenia daní TKO, ktoré by mali slúžiť na rozšírenie separovaných kontajnerovísk, uzavretie skládky v Lopatine a na úpravu skládky v Potočku a vytvorenie zberných miest na psie výkaly, ďalej zvýšené prostriedky z dane z ubytovania by slúžili na podporu rozvoja cestovného ruchu v obci. Ing. Duda upozornil na kritickú situáciu so znečisťovaním ovzdušia, hlavne pri spaľovaní lístia a zeleného odpadu zo záhrad. Padol aj návrh o vytvorení zberného dvora (odpadového hospodárstva), ktoré však vyžaduje veľké investície a v súčasnosti obec na to nemá. Poslanci odsúhlasili VZN o miestnych daniach so zmenami.

Ekonomka obce oboznámila poslancov s návrhom rozpočtu na roky 2012 – 2014, pričom roky 2013 a 2014 predstavujú len orientačné údaje. Pre budúce obdobie bolo doporučené vyčleniť finančné prostriedky na spracovanie doplnku Územného plánu obce vo vzťahu k vytvoreniu novej lokality individuálnej bytovej výstavby Potoček – Žiar. Po živý diskusii poslanci sa dohodli, že rozpočet sa bude schvaľovať 30. 12. na ďalšom zasadnutí.

Ing. Kováčová informovala o inventarizácii majetku a požiadala členov inventarizačných komisií, aby v čo najkratšej dobe ukončili inventarizáciu a to do 30. 12. 2011.

V rôznom bola prerokovaná žiadosť Borisa Valenta o predaji spolupodielu majetku obce, ktorý dlhodobu užíva. Ďalej sa poslanci dohodli, že v jarných mesiacoch uskutočnia verejný hovor s občanmi.

Ing. P. Beťko informoval o riešení problému dopravného značenia miestnych komunikácií, ktoré bude definitívne až po dokončení miestnych komunikácií po výstavbe kanalizácie.

Na zasadnutí obecného zastupiteľstva 30. 12. 2011 bol jediný bod programu a to schválenie rozpočtu na rok 2012. Poslanci rokovali o navrhnutých daniach a ich zmenách. Ing. Duda pripomenul, že pre krátkosť času a nejasností v niektorých položkách by bolo potrebné sa na prvom zastupiteľstve v roku 2012 k rozpočtu vrátiť.

Starosta obce poznamenal, že návrh rozpočtu bol urobený presne v intenciách VZN o zásadách v hospodárení s finančnými prostriedkami obce Závažná Poruba a bol dostatočný čas na preštudovanie. Po rozprave poslanci tento schválili s tým, že v priebehu roku 2012 sa s ním budú zaoberať a pripomienkovať jeho plnenie.

Február 2012

Prvé zasadnutie v roku 2012 viedol zástupca starostu Ing. Pavel Beťko. Hlavným bodom bolo schválenie výsledkov inventarizácie majetku obce podľa zoznamov jednotlivých inventarizačných komisií v celkovej hodnote 150 236,75 Eur.

V ďalšom poslanci schválili predaj spoluvlastníckeho podielu obce o výmere 30 m² p. Borisovi Valentovi.

V ďalšom sa zaoberali zmenou projektu rekonštrukcie miestnych komunikácií o výmere cca 10 000 m², ktoré je nutné zmeniť z titulu výstavby kanalizácie. Ak bude zmena schválená, v obci po dobudovaní kanalizácie budú v roku 2012 všetky miestne komunikácie upravené v celej šírke novou asfaltovou vrstvou a podľa možnosti aj s úpravou obrubníkov. Zástupca starostu podal informáciu o možnosti získania finančných prostriedkov na cyklochodník a cyklotrasu medzi obcou Závažná Poruba a Liptovským Jánom. Poslanci získali informáciu, že NR SR schválila novelu zákona o sociálnych službách a tým aj spolufinancovanie DSS. Zastupiteľstvo starostovi odporučilo vymenovať komisiu pre vykonanie preventívnych požiarnych prehliadok v obci, nakoľko sa preventívne prehliadky už dlhšiu dobu nevykonávali.

23. 2. 2012 sa naša obec prezentovala vo veľmi dobrom svetle, keď sa v našom kultúrnom dome uskutočnil snem ZMOL-u za účasti výkonného podpredsedu ZMOS-u Jozefa Turčányho, ako aj predsedu ŽSK Ing. Juraja Blanára.

Ďalej bola prerokovaná žiadosť Okresného súdu LM o delegovaní prísediacého na obdobie rokov 2012 – 2016. Do tejto funkcie bola zvolená Kvetoslava Staroňová. Poslanci v ďalšom informovali o nespokojnosti niektorých občanov s údržbou miestnych komunikácií v zimných mesiacoch a odporučili pre uvedenú činnosť podľa finančných prostriedkov zakúpiť dostupnú mechanizáciu. Vladimír Mlynček pripomienkoval, že nielen obec, ale aj občania sú povinní starať sa o údržbu chodníkov pred svojimi nehnuteľnosťami. Poslanci sa zaoberali požiadavkou firmy ISO o uzatvorení nájomného vzťahu na prístupovú cestu k plánovanej ťažbe štrkov v katastrálnom území Liptovský Ján a Závažnej Poruby. K tomuto obec podá stanovisko až po predložení dokladov a dokumentov. Bol dohodnutý tiež spoločný postup (rokovanie) medzi obcou a ZML PS o problematike skládky stavebnej suty, zeminy a kompostu v lokalite Potoček. Ing. P. Beťko doporučil zaoberať sa zmenou ohrevu teplej úžitkovej vody v DSS.

Na záver Dr. D. Migala informoval o obsahu stretnutia s radou starších a požiadavkách členov Jednoty dôchodcov. Ing. Kováčová oboznámila poslancov s plánom svojej činnosti na prvý polrok 2012.

Na záver sa poslanci dohodli na termíne zhromaždenia obyvateľov obce (verejný hovor) na 16. 4. o 18:00 hod.

Ing. Pavel Beťko, zástupca starostu obce

Vstúpili sme do Roku aktívneho starnutia a medzigeneračnej solidarity

• D. Majeríková podakovala E. Štrkolcovej (vpravo) za dlhoročnú prácu vo výbore JDS v Závažnej Porube.

Domacia organizácia Jednoty dôchodcov na Slovensku v Závažnej Porube hodnotila dňa 20. januára 2012 svoju činnosť v oblasti: organizačnej, kultúrno - spoločenskej, zdravotnej, vzdelávacej, záujmovej a mediálnej. Organizáciu tvorí 127 členov. Výročného rokovania sa zúčastnilo 72 členov. Okresnú organizáciu zastupoval J. Kotián a prítomné boli aj dve členky družobnej organizácie zo Smrečian. Zo zdravotných dôvodov ukončila prácu vo výbore Ľudmila Štrkolcová. Na jej miesto zvolili Hedvihu Šarafinovú. Predsedníčka Darina Majeríková v správe povedala, že dôchodcovia venujú veľa pozornosti skrášľovaniu a zveľaďovaniu obce a jej okolia. V minulom roku odpracovali 956 brigádnických hodín. Poslanec OcZ Dušan Migala ocenil aktivity tejto spoločenskej organizácie a uviedol, že naša Jednota dôchodcov môže aj v tomto roku očakávať podporu od vedenia obce. Pochutnali si na vynikajúcich fašiangových šiškách, ktoré pripravila Želka Staroňová st. Na záver prijali plán práce na rok 2012. S potešením prijali informáciu, že tento rok je vyhlásený za Rok aktívneho starnutia a medzigeneračnej solidarity.

Závažná Poruba – časť Luhy – 50 km/hod.

Jeden kilometrový úsek cesty od mostu ponad Váh v Okoličnom po Brodok v Závažnej Porube patrí medzi miesta častých dopravných nehôd. I tragických. S cieľom zvýšiť bezpečnosť chodcov a dosiahnuť plynulosť cestnej premávky, zvlášť v priemyselnej zóne a na nadjazde ponad diaľnicu, nastala zmena dopravného značenia. Na základe podnetu Obecného zastupiteľstva v Z. Porube bol tento úsek cesty označený ako Závažná Poruba časť Luhy. Znamená to, že maximálna povolená rýchlosť je 50 km/hod. Chodci sú povinní chodiť vľavo. Dospelým cyklistom toto značenie prináša výhodu. Ak smerujú do mesta a späť nemusia používať ochrannú cyklistickú prilbu.

Každý pes je osobnosť

Mať psa je nádherné, no človek si musí uvedomiť, že je to živý tvor, ktorý potrebuje starostlivosť a podmienky. Uvedomiť si, či na takéto zviera fyzicky i psychicky stačí. Zatvoriť psa do ohrady a nakŕmiť zvyškami jedla je málo. Psovi sa treba venovať. Potrebuje spoločnosť, duševnú a fyzickú stimuláciu. Každý pes je osobnosť, každý je inak inteligentný, znášanlivý a prístupný výcviku. Či je „školený“ alebo nie, stále sa učí. O výchove a výcviku psa existuje množstvo literatúry. Stačí prečítať. Poslušný pes prináša radosť, nevychovaný starosť.

Prečo o tom píšeme? V Závažnej Porube evidujeme 163 psov. Presnejšie: v každom treťom dome chovajú psa, niekde aj dvoch.

A ešte niečo: povinnosti chovateľov upravuje Všeobecne záväzné nariadenie Obce Závažná Poruba č. 02/2011, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o vedení psov na verejných priestranstvách. Majte na pamäti: nie je to človek v psom kožuchu.

Prečo potrebujeme vlka?

Jedného pekného zimného dňa (11. febr. 2012) sa lyžiarom prechádzajúcim po bežeckej trati cez Bánove lazy smerom na Liešťa naskytl nielen perfektný výhľad na Kriváň, ale ja pohľad na jelenicu ulovenú svorkou vlkov. Vysvetlenie je jednoduché. Aby vlk prežil musí loviť. Koristou sa najčastejšie stávajú choré, alebo staré kusy raticovej lesnej zveri. Vlk je teda predátor, ktorý je naviazaný, ako každý iný dravec, na lesný ekosystém. V prirodzenom lese funguje ako sanitár. Zver udržiava v primeranom množstve a „kvalite“. Takže rozprávky o vlkovi, kde stelesňuje zlo, nie sú celkom pravdivé.

Stretnutie bežkárov – tradícia pokračuje

Priaznivci bežeckého lyžovania sa už tradične stretávajú prvú nedeľu po Novom roku na Bánových lazoch. Škoda, že snehová nádielka aj tohto roku bola skúpa a väčšina bežkárov prišla „na sucho“.

To však neubralo na družnej atmosfére, dobrej nálade a priateľských rozhovoroch o starých dobrých bežeckých časoch.

Nekontrolovateľný kontrolór prišiel k nám

Na Fašiangy sa v Závažnej Porube vždy hrávali divadlá. Obyčajne veselšie kusy. V sobotu 14. januára 2012 očakávanie porubských fanúšikov ochotníckeho divadla naplnilo plnou mierou ako hosť Lubeľské ochotnícke divadlo. Ponúknuť činohra Nekontrolovateľný kontrolór svojou témou i obsahom oslovila. Predstavili sa ochotníci, no herecké výkony sa priblížili k profesionalite. Kto meral, za poriadnej chumelice, cestu do kultúrneho domu neobanoval. Prítomní sledovali zaujímavé i poučné rozprávanie o dobe, čo žijeme. Prečo?

Aj poctivý človek sa bojí kontroly. Čo však tí, ktorí žijú z cudzích peňazí? Hra Nekontrolovateľný kontrolór je úpravou Revízora od N. V. Gogoľa. Napriek tomu, že originál bol predstavený divákovi v roku 1836, je táto komédia nadčasovým zobrazením skorumpovanej spoločnosti, mocenskej deformácie ľudí a manipulácie. Herci Lubeľského ochotníckeho divadla Kolomana Ondreja Urbana nám priniesli moderný pohľad na situáciu primátora (Erik Gemzický), jeho rodiny a iných predstaviteľov mesta, keď sa dozvedeli, že do mesta má prísť kontrola. Na scéne sa však objaví Bartolomej Chlesták a všetko dostane iný spád... Zaspievali sme si Kalinku, zajazdili na Ferrari... A nenechali popliesť hlavu kontrolórovým šarmom... Ale ako sa hovorí, aj na psa príde mráz, tak aj medzi nás prišiel: NEKONTROLOVATEĽNÝ KONTROLÓR!!

Jahňacie štvorčatá sú rarita

Zriedkavo sa stane, že ovca privedie na svet trojičky. Štvoro je však určite rarita. Takýto výnimočný chovateľský úspech sa podaril Želke a Milošovi Staroňovcom Pod Hrádkom. Začiatkom februára 2012 sa im narodili jahňacie štvorčatá. Na svet prišli bez väčších problémov. Najskôr dve, o pol hodiny druhé dve. Keďže mamičko ovčie mliečko nestačí, dokrmujú ich plnotučným mliekom z automatu. Majú sa k svetu a nedočkavo čakajú na cumleť a fľašu.

Valné zhromaždenie ZML hodnotilo rok 2011

Na Valné zhromaždenie Združenie majiteľov lesov pozemkové spoločenstvo Závažná Poruba (ďalej len ZML PS), ktoré sa uskutočnilo dňa 2. marca 2012 v Kultúrnom dome v Závažnej Porube bolo pozvaných všetkých 506 členov spoločenstva. Program valného zhromaždenia bol v zmysle pozvánky odsúhlasený na začiatku rokovania, ktoré viedol tajomník ZML PS Ján Kamien.

Na základe vykonanej prezentácie bolo mandátovou komisiou konštatované, že valné zhromaždenie je uznášaniaschopné.

Správu o činnosti predniesol predseda výboru Ľudovít Miša. Správa i napriek tomu, že nebola obsiahla, vystihovala všetky základné činnosti, ktorými sa, v zmysle prijatých uznesení a záverov z posledného zasadnutia, ako aj z problémov, ktoré prinášal každodenný život a bolo ich treba operatívne riešiť. Správa sa tak dotkla činnosti výboru, výroby a hospodárskej činnosti, členskej základne, Eurofondov, nájomných zmlúv a tržieb z predaja služieb.

V hodnotení uznesenia z posledného valného zhromaždenia bolo konštatované, že všetky body boli splnené až na jeden bod, ktorým je vrátenie pozemku pod cestou do Suchej doliny. Tu stále prebiehajú jednania so zainteresovanými stranami a hľadajú sa vhodné riešenia.

K problematike, alebo k situácii vo výrobnej a hospodárskej činnosti uvedieme aj niektoré čísla:

- v roku 2011 sme vyťažili celkom 5 996,890 m³ drevenej hmoty, z tohto množstva bolo len 18,4% úmyselnej tzv. rubnej ťažby. Ostatná ťažba bola zameraná len na likvidáciu kalamitného dreva, čo sa odrazilo aj na cenách predávaného dreva. I napriek takejto skladbe drevenej hmoty sme dosiahli priaznivý hospodársky výsledok. Uvediem len fakt, že v roku 2010 sme na jeden podiel vyplácali 5 €, v roku 2011 sme dokázali napriek všetkým negatívnym javom (kríza, skladba predávaného dreva a iné) vyplatiť na jeden podiel našim členom 7 €.
- v roku 2011 sme vysadili celkom 19 100 ks sadeníc, hlavne na plochách po vyťaženej kôrovkovej kalamite.
- prerezávka (tzv. prebierka) bola vykonaná na ploche 1 ha.
- ochrana sadeníc vyžíňaním sa uskutočnila na ploche 27 ha.
- ochrana sadeníc proti ohryzu lesnou

zverou bola vykonaná na ploche cca 43 ha.

- príprava lesnej pôdy na sadbu uhadzovaním haluziny, bola urobená na ploche cca 8 ha.

Tieto práce pod vedením odborného lesného hospodára sme zabezpečovali vlastnými pracovníkmi. Za svedomitú prácu chcem aj touto cestou vysloviť tomuto pracovnému kolektívu poďakovanie.

- 34 našim členom sme umožnili v rámci samovýroby nachystať si drevo v množstve 343 priestorových metrov
- na drevný odpad si uplatnilo nárok celkom 13 členov.

Správa sa zaoberala aj dotáciou z EUROFONDOV na lesy v V. stupni ochrany, kde sme na základe vypracovaného projektu za cca 400 ha lesa v Jánskej doline získali 19 128,47 €. Žiaľ, nepodarilo sa nám uspieť, resp. získať finančné prostriedky z EUROFONDOV v rámci projektu 2.1.: „Obnova potenciálu lesného hospodárstva a zavedenie preventívnych opatrení“.

V rôznom sa ešte v správe konštatovalo, že na dotáciu z EUROFONDOV sme mali vykonanú kontrolu z Min. pôdohospodárstva SR, sekcie kontrol a vládneho auditu. Neboli u nás zistené žiadne nedostatky, ani porušenie všeobecne záväzných platných právnych predpisov.

V závere správy sa nakoniec uvádza, že sme mali v novembri 2011 vykonaný správny orgánom, čo je v našom prípade Obvodný lesný úrad v Lipt. Mikuláši štátny dozor. Správny orgán v Zázname z vykonaného štátneho dozoru konštatuje, že nezistil žiadne porušenie zákona o lesoch a platných právnych noriem. Na vysokej odbornej úrovni hodnotí pritom aj prácu nášho odborného lesného hospodára Petra Staroňa.

V zmysle odsúhlaseného programu boli potom prečítané materiály:

- Správa o hospodárení a schválenie účtovnej závierky za rok 2011
- Návrh rozpočtu na rok 2012
- Správa Dozornej rady ZML PS za rok 2011.

Po dosť rozsiahlej diskusii a pripomienkach členov, po prednesení správy mandátovej komisie, že valné zhromaždenie je uznášaniaschopné, všetky dokumenty predložené na tomto zasadnutí boli schválené. Výbor sa bude vyhodnotením diskusie a pripomienkami členov zaoberať na svojom mimoriadnom zasadnutí, kde vyhodnotí prípravu aj samotný priebeh konania valného zhromaždenia. Konštruktívne pripomienky členov a ich návrhy premietne do svojej činnosti. Všetky prijaté materiály budú členom prístupné k nahliadnutiu na ZML PS.

Pripomíname našim členom, že v prijatom uznesení bol určený aj termín vyplácania finančnej čiastky za vlastnícke podiely a bol stanovený na piatok 23. marca 2012, od 14,00 hod. do 18,00 hod. v Kultúrnom dome v Závažnej Porube.

Ľudovít Miša, predseda ZML PS

Škrty cez rozpočet

Členovia Poľnohospodárskeho družstva so sídlom v Liptovskom Mikuláši sa zišli v sobotu 17. 3. 2012 na členskej schôdzi v Kultúrnom dome v Závažnej Porube.

Už tradične ich zastrelila obec Závažná Poruba, aj keď družstvo hospodári aj v mestských častiach Vrbica, Ploštín a Ilanovo. Hlavným bodom programu bolo oboznámiť členov o výsledkoch, ktoré družstvo dosiahlo v roku 2011. Bol to priaznivý rok z hľadiska cien, za ktoré poľnohospodári predávali svoju produkciu. Avšak príliš suchá jeseň pri zakladaní úrody v jeseni 2010 urobila škrt cez rozpočet, hlavne pri pestovaní repky, ktorej dve tretiny sme museli presiať jarnou repkou. Ozimná aj jarná repka dosiahla len podpriemernú úrodu.

Za cenami poľnohospodárov nezaostávali ceny vstupov, hlavne pohonných hmôt a hnojív.

Škrt cez rozpočet nám narobilo aj zníženie dotácií.

Ani v roku 2011 sa nám nepodarilo dostať z červených čísel. Zhoršil sa hospodársky výsledok repky olejnej, výroby sena, senážovania, chovu mladého dobytky. Stratový je aj chov oviec. Ak dokážeme zlepšiť výsledky uvedených činností, je predpoklad dosiahnuť kladný hospodársky výsledok.

**Ing. Anton Sivák,
predseda PD Lipt. Mikuláš**

Ako ďalej?

Obecný úrad v Závažnej Porube a Dom Milana Rúfusa navštívila dňa 19.1.2012 delegácia Matice slovenskej z Martina. Rokovanie so starostom obce uzavreli dohodou o:

- návšteve p. Rúfusovej s prosbou o definitívne rozhodnutie úpravy hrobu
- organizácii celoslovenského literárneho seminára Maticou slovenskou v roku 2013 pri príležitosti nedeľných 85. narodením Majstra
- prizvaní Mgr. Kvetky Staroňovej na Slovesnú jar 2012
- vyslaní niekoľkých recitátorov Rúfusovej poézie – účastníkov vrcholových recitačných prehliadok na Štebot v rodnom hniezde.

Hostia navštívili Dom Milana Rúfusa a boli nadšení úpravou podkrovia. Požiadali o možnosť mať práve v tomto priestore plánované stretnutie pracovníkov Matice slovenskej 9. 3. 2012. Samozrejme, budú vítaní. „Maminým“ mrežovníkom, haluškami a kochom.

S.B.

• Zľava: J. Kamien, Ľ. Miša, L. Niňaj, P. Baráni

MDŽ má význam

• D. Majeríková, P. Baráni, starosta

Jednota dôchodcov v Závažnej Porube si pripomenula MDŽ v predstihu a to už 7. marca 2012. Nielen dôchodcovia, ale aj obec prejavila vďaka a úctu ženám.

Starosta P. Baráni ženy prekypil veľkou kyticou kvetov. Deti z MŠ si pripravili krátky, ale pôsobivý program. Ivan Broska zahral na fujare a píšťalke. Milan Orješčík zas zahral na harmonike a prítomní si zaspievali. Je radostné, že sa zachoval tento sviatok. MDŽ má hlboký zmysel a význam aj v dnešnej dobe. Veď pred sto rokmi si ženy vybojovali: právo voliť, osemhodinový pracovný čas a požadovali zastaviť detskú prácu. To treba pripomenúť a povedať pravdu o význame tohoto sviatku pre súčasnosť.

Vlamač ukradol z domova sociálnych služieb peniaze

ZÁVAŽNÁ PORUBA. Neznámy páchatel sa vlámal do Domova sociálnych služieb (DSS) v Závažnej Porube. Priamo z riaditeľskej kancelárie zmizla v nezabezpečenej príručnej skrinke uložená finančná hotovosť zariadenia pre seniorov i niekoľkých jeho zdravotne ťažko postihnutých klientov.

„Keď som prišla v stredu 14. marca ráno do práce, našla som pootvárané okná a všetky príručné skrinky. Páchatel išiel zrejme naisto, lebo nezmizlo nič iné len peniaze. Nezaujímalo ho, napríklad, ani notebook na stole. Na zemi bolo rozsypané korenie na zahľadenie stôp,“ skonštatovala Katarína Chudá, riaditeľka pred necelým rokom otvoreného obecného DSS aktuálne s 21 klientmi.

Vlamač sa, podľa nej, pokúšal vniknúť aj do vedľajšej miestnosti zdravotných sestier. „Nočnú službu mali dve pracovníčky, ale nič podozrivé si nevšimli. Páchatel pravdepodobne využil ne stráženú chvíľu vo večerných hodinách, keď asistovali pri pravidelnej osobnej hygiene našich klientov,“ pokračovala.

„Ťažko sa mi hľadajú slová. Je to absolútne nepohoditeľné, zarážajúce a nemorálne, že niekto dokáže byť až taký bezcitný a neštíti sa okradnúť chorých starých ľudí, ktorí žijú iba zo svojich skromných úspor a dôchodkov. Snažíme sa im vytvárať oázu pokoja, no tento hrozný čin ju vážne narušil,“ dodala riaditeľka DSS v Závažnej Porube.

zdroj: (TASR)

V Závažnej Porube sa stretli primátori a starostovia Liptova

Viaceri naši občania zaregistrovali, že pred Obecným úradom v Závažnej Porube parkovalo vo štvrtok 23. februára 2012 väčšie množstvo osobných automobilov. V príjemnom prostredí zasadačky obecného úradu sa v tento deň konal snem Združenia miest a obcí Liptova. Do obce pricestovali výkonný podpredseda Združenia miest a obcí Slovenska Jozef Turčány, predseda Žilinského samosprávneho kraja Juraj Blanár, traja primátori liptovských miest a takmer päťdesiatka starostov z Liptova.

Rokovanie liptovského snemu viedol predseda ZMOL (Združenie miest a obcí Liptova) Pavel Baráni, starosta Závažnej Poruby. Ako prvý hosť snemu vystúpil predseda VÚC ŽSK Juraj Blanár. Poukázal, že v kompetencii Žilinského samosprávneho kraja je 315 miest a obcí. Vo svojom vystúpení sa venoval zložitej problematike v zdravotníctve po úprave platov lekárov a zdravotných sestier. Vyjadril obavy, či nájdeme niekoho, kto bude riadiť nemocnice, pokiaľ novela zákona nevyrieši financovanie týchto zariadení. Podľa predsedu VÚC je potrebné ustabilizovať situáciu, aby nemocnice nešli do krachu. Ďalej sa venoval problematike sociálnej starostlivosti, školstva, dopravy a cestovného ruchu v kompetencii Žilinského samosprávneho kraja.

Výkonný podpredseda Združenia miest a obcí Slovenska Jozef Turčány naznačil ciele rokovania zjazdu ZMOS (Združenie miest a obcí Slovenska), ktorý sa uskutoční 17. mája t.r. Cieľom tohto zjazdu je nové nastavenie kompetencií a finančných vzťahov v pôsobnosti miest a obcí, VÚC a štátu.

Správu o činnosti ZMOL predniesol podpredseda a primátor mesta L. Hrádok Branislav Tréger. Uviedol, že uplynulý rok na úrovni miest a obcí ubral na zdvorilosti vzťahov medzi občanmi a samosprávou. Pribudli sťažnosti, udania a miestna samospráva už predstavuje rizikové nárazníkové pásmo. Zdôraznil, že prenesené kompetencie na samosprávu potrebujú aj prenesené financie.

Starostka Veternej Poruby D. Stromková poznamenala, že 5 % z podielových daní na opatrovateľskú službu je nepostačujúce. Milan Kubík, starosta Lubele vyslovil požiadavku, aby cesty I. triedy v správe VÚC boli v zime udržiavané aj v záujme bezpečnosti chodcov.

Starosta obce Važec Rastislav Profant nastolil otázku túlavých psov a jej riešenia v Liptove.

Primátor A. Slafkovský informoval, že mesto L. Mikuláš má pre túlavé psy zriadenú karanténnu stanicu.

Vedúci marketingu a predaja elektriny pre maloodberateľov a domácnosti spoločnosti Stredoslovenská energetika a.s. Michal Jaloviar upozornil predstaviteľov miest a obcí na možné riziká v prípade zmeny zmluvných dodávateľov elektrickej energie.

Po správe revíznej komisie a diskusii prítomní schválili programový dokument ZMOSu na nadchádzajúce roky.

Strategický program Liptova v období 2014 – 2020 vyjadril snem ZMOL v troch prioritách:

- modernizácia miestnej samosprávy
- posilniť oblasť financovania
- dosiahnuť zmeny v legislatívnej oblasti

Brilantnú dekoráciu rokovacej miestnosti v porubských farbách a občerstvenie pre účastníkov snemu zabezpečila domáca firma PEMMEVA. Dobrý chýr o vysokej úrovni poskytovaných služieb sa rozletel po celom Liptove.

text i foto: Dušan Migaľa

• Nalavo J. Pavlík, primátor RBK, B. Tréger, primátor L.H., J. Blanár, predseda ŽSK, P. Baráni, predseda ZMOL J. Turčány, podpredseda ZMOS, A. Slafkovský, primátor LM

Čo povedali o Porube, keď boli v Porube

Predsa Žilinského samosprávneho kraja Ing. Juraj Blanár

Musím povedať, že Závažná Poruba patrí v našom kraji medzi moje srdcové miesta. Najviac kvôli básnikovi Milano-

vi Rúfusovi. Myslím, že dnešnou dobou ešte nie je dostatočne docenený. Dnes je veľmi málo slovenských básnikov, ktorých by prekladali. Dielo Milana Rúfusa už bolo preložené do desiatok svetových jazykov. V mnohých krajinách vznikajú Kluby Milana Rúfusa, kde si recitujú jeho verše. Osobne som sa s ním stretol, keď sme mu odovzdávali čestné občianstvo Žilinského samosprávneho kraja. A vlastným jeho podpis na jednej z jeho najcennejších kníh. Sú to Modlitbičky, ktoré si možno recitovať od rána do večera a vždy sú povzbudením. Takže Závažná Poruba predstavuje niečo výnimočné. Nielen z hľadiska kraja, ale aj Slovenska, ba i sveta. Možno povedať, že je to taký malý Martin. A ak je Martin centrom Slovákov a je to zadefinované aj zákonom, tak Závažná Poruba je centrom duchovnej kultúry Slovákov práve vďaka rodákovi, veľikánovi Milanovi Rúfusovi.

Primátor mesta Liptovský Hrádok Mgr. Branislav Tréger PhD.,

Čo sa mi vybaví? Milan Rúfus a Poludnica. Majster slova bol génus. Poludnica je

zas dominantna stredného Liptova. Mám rád myšlienkové bohatstvo básnika a rovnako môjmu srdcu je vzácny tento malebný vrch nad Závažnou Porubou. Preto sa k Rúfusovým básňam stále vraciam a viem, že Poludnica ma vždy obdaruje radostným výhľadom na rodný Liptov. Sledujem aj športové aktivity v obci. Na futbalovom turnaji O pohár starostu nastupuje každým rokom aj mužstvo Liptovského Hrádku. Tento turnaj predstavuje sviatok športu Liptova.

Primátor mesta Ružomberok PaedDr. Ján Pavlík

Veľmi osobný a veľmi milý. A to nielen k Závažnej, ale aj Veteernej. Tam žili moji starí rodičia a tam

som vyrastal. V Závažnej Porube mám blízku rodinu. Tu býva sestra mojej manželky, ktorú si veľmi vážim. Život nemala ľahký. Chodieval som sem lyžovať, keď sa dalo, v lete zas na turistiku. Je tu pekne a zdravo.

Minulý rok som sprevádzal futbalistov Ružomberka, keď si zahrali priateľský zápas so Z. Porubou. Obraz Z. Poruby je v mojom vedomí veľmi pekne namaľovaný.

Primátor mesta Liptovský Mikuláš MUDr. Alexander Slafkovský

Milan Rúfus a lyžovanie. Potom futbal a folklór. A mnoho, mnoho ľudí, ktorých poznám.

Závažnej Porube prajem len to najlepšie. Veď sme blízki susedia. Je známe, že dobrý sused znamená viac, ako vzdialená rodina.

Starostka Veteernej Poruby PhDr. Desana Stromková

Veľmi srdečný a dobrý. Už len tým, že sme Poruby. Vzájomné kultúrne kontakty sú na dobrej úrovni. Váš folklór účinkoval u nás, naša kapela hráva na zábavách v Závažnej. Poznám Kamennú Porubu, viem o Porube pod Vtáčnikom...Bolo by milé, keby sa všetkých štrnásť Porúb zo Slovenska stretlo v niektorých Porube. Možno sa to podarí.

Starosta Smrečian Ing. Vladimír Šiarňik

Moje vyznanie bude veľmi úprimné. V prvom rade sú to nezabudnuteľné spomienky na detstvo a prázdniny u „mamky Majstrovie.“ Tak sme volali našu starú mamu u Mikulášov. Stále tu mám veľa príbuzných a priateľov. V Závažnej Porube som častým hosťom. Pravidelne čítam Porubské noviny a teším sa, keď sa obci a jej obyvateľom darí. Podľa mojej skromnej mienky som povedal veľa. Viac vari ani netreba.

Rozprávanie zaznamenal
Dušan Migala

Škola hrou - modernou

Internetová stránka Závažnej Poruby priniesla pred Vianocami informáciu o tom, že naša škola získala modernú učebnú pomôcku - interaktívnu tabuľu. Táto správa nás viedla k rozhovoru s Mgr. M. Boltižiarovou, riaditeľkou ZŠ Milana Rúfusa v Z. Porube.

Pani riaditeľka, popredstavujeme, prosím, túto modernú pomôcku.

Interaktívna tabuľa je v podstate druh dotykového displeja. Je to interaktívna plocha, ktorá je pripojená na počítač a dátový projektor. Projektor premieta obraz z počítača na povrch tabule a my môžeme prstom, špeciálnym perom, alebo ukazovadlom priamo na nej pracovať.

Je to moderná pomôcka na zefektívnenie vyučovania a prezentácií využitím IKT.

Prostredníctvom tejto tabule možno ovládať jazykové výukové programy, aplikácie aj výukové programy k predmetom, výukové obrázky či videoklipy - a to všetko priamo z tabule. Otvárate súbory, spúšťate internetový prehliadač, programy na CD či USB kľúči.

Perom dopisujete kamkoľvek - do premietaného obrazu - odrážky, zvýraznenia, popisy, a pod. A mnoho ďalšieho...

Čo prináša učiteľovi?

- nový spôsob práce a nové nadšenie
- možnosť pripraviť si veci raz a použiť ich potom mnohokrát s možnosťou ľahkej úpravy
- prispôbiť sa aktuálnej situácii v triede
- zapojiť žiakov priamo do tvorby lekcii s možnosťou poslania im to na mail...
- pritiahne pozornosť, zapojí a vtiahne žiakov priamo do deja
- možnosť z odpovede žiaka pri tabuli získať písomný záznam - vytlačiť obsah tabule na pripojenej tlačiarňi
- získa si ich záujem vďaka výnimočne efektívnemu a efektnému využitiu IKT...

Čo získa žiak?

- nové impulzy pre všetky zmysly
- silnú motiváciu byť súčasťou živého diaľnia v triede
- možnosť spoluvytvárať hodinu
- odpadne mu nutnosť otrocky všetko opisovať
- môže viac tvoriť a realizovať sa pri získavaní informácií a poznatkov
- možnosť lepšie spolupracovať s ostatnými

Ďakujem za informácie. Dušan Migala

Mesiáš, ktorý chce obnoviť naše srdcia

Evanjelium Jána 12, 12 – 19

Za celý čas svojho pôsobenia zápasil Pán Ježiš o to, aby bol správne pochopený. Ľudia ho chceli zaradiť do niektorej zo známych kategórií veľkých osobností, ale on bol a je taký jedinečný, že žiadna z pripravených kategórií sa pre neho nehodila. Pokladali ho za proroka, ale on bol viac ako prorok. Pokladali ho za rabínskeho učiteľa, ale on bol viac ako učiteľ. Vedúce osobnosti vtedajšieho náboženského života vôbec nedokázali pochopiť jeho prístup k hriešnym ľuďom. Tí, ktorí chceli Pána Ježiša priradiť k existujúcim predstavám o veľkých osobnostiach a nedarilo sa im to, nevedeli čo si s ním počať.

On sám sa všemožne usiloval, aby ľudia presne a plne pochopili s akým poslaním prišiel na tento svet. Neraz bol zarmútený, keď narazil na nepochopenie, na nesprávne pochopenie, a to niekedy dokonca u svojich najbližších priateľov, učeníkov. Znova a znova sa usiloval dať ľuďom najavo, aké je jeho poslanie. Vstup do Jeruzalema na osliatku patrí tiež k takýmto pokusom. Dáva tým najavo, že nechce byť vojenským alebo politickým mesiášom, ale že predsa mesiášom je, lenže mesiášom celkom iného druhu. To si treba uvedomiť aj nám, keď si v tomto čase pripomínáme udalosti pred takmer dvomi tisícročiami.

On je dodnes živý, živý v slovách, ktoré nám zanechal, živý v činoch, ktoré konal, živý vo svojej sláve na nebesiach, živý svojim pôsobením v dnešnom ľudstve, živý v mnohých ľudských srdciach. Živý práve preto, že prišiel na svet s poslaním celkom jedinečného, prekvapivého mesiášstva. Keď počujeme alebo vyslovíme meno Kristus, čo znamená „Mesiáš“, mali by sme myslieť na toto jeho jedinečné poslanie.

Aké to bolo vlastne poslanie? Mesiášom akého typu bol a je? Ako sa predstavil svojim neobvyklým vstupom do Jeruzalema a celým svojim pôsobením? Poznal síce túžby svojho izraelského národa po slobode, ale jemu išlo o niečo, čo vysoko prevyšovalo jeho túžbu. On je Mesiášom, kráľom ľudských srdcí, Mesiášom, ktorý mení, transformuje ľudské myslenie a cítenie, ktorý z deformovaného človeka robí normálnu ľudskú bytosť. Možno sa nám to zdá primálo, ale v skutočnosti si vyššie poslanie sotva možno predstaviť.

Človek, ktorý je ovládaný deformovaným myslením, cítením, reagovaním, ničí seba samého. Lebo Pán Boh, ktorý nás stvoril na svoj obraz, nám dal určitú normu života, a iba ten, kto žije podľa tejto normy, žije zmysluplným životom. Kto žije v rozpore s Božou normou, uvádza zlo a utrpenie nielen do svojho ži-

vota, ale aj do spoločenstiev, ktorých je členom. Ohromné množstvo utrpenia, ktoré človek spôsobuje človeku, utrpenie, ktoré poznáme z dejín a z prítomnosti, pochádza práve z toho, že človek je oproti pôvodnému Božiemu zámeru zvrátený, deformovaný človek. Pán Ježiš prišiel ako Mesiáš, aby takto deformovaného človeka čistil, obnovoval, tvoril z neho nového človeka. Vystihol to apoštol slovami: Kto je v Kristovi, je nové stvorenie.

Je takéto chápanie a praktizovanie mesiášstva azda menej ako politický či vojenský mesiáš? A ďalej: Mesiáš, ktorým je Ježiš Nazaretský, neostáva svojím významom obmedzený iba na svoju dobu, ale je Mesiášom pre všetky doby. Veď ten istý problém prevráteného a ničiaceho, deformovaného a deštruktívneho ľudského srdca je problémom všetkých dôb, aj našej doby.

V takzvaných totalitných časoch sme počuli často argumentáciu: Ak sa zmení spoločenské zriadenie údajne k lepšiemu, automaticky sa zmenia aj ľudské srdcia k lepšiemu. Nestalo sa. Práve naopak. Ale ani posledná politická zmena z roku 1989 nezmenila ľudské srdcia k lepšiemu, naopak, na povrch sa dostáva toľko zla nahromadeného v ľudských srdciach, že sa to stáva priamo nebezpečné. Keď si uvedomíme túto situáciu, začíname chápať, prečo Pán Ježiš nechcel byť politickým mesiášom, ale svoje poslanie videl v tom, aby bol Mesiášom, ktorý mení ľudské srdcia.

Chcel to dosiahnuť svojím učením. Chcel to dosiahnuť svojím príkladom, príkladom čistého, nedeformovaného ľudského života. Keď čítame o Jeho správaní a postojoch, mali by sme si kľásť otázku: Ako sa pod vplyvom Ježišovho životného príkladu musí zmeniť môj život? – Chcel to dosiahnuť svojím utrpením, smrťou a vzkriesením. Utrpenie a smrť na kríži je výkrikom nepochopeného: Ľudia, berte už konečne vážne pravdy, ktoré som vám priniesol. Utrpenie a smrť na kríži je výkrikom čistého Ježiša Krista: Ľudia, uvedomte si konečne, že cestou sebeckta sa nič nedosiahne, až keď sa vzdáte svojho sebeckta, stanete sa normálnymi ľuďmi. Utrpenie a smrť na kríži je vykupiteľskou obeťou, ktorá nám pomáha zvládnuť ťarchu našej minulosti. Ukrižovaný Mesiáš sa nám prihovára: Boh ti ponúka odpustenie hriechov, využij túto jedinečnú možnosť, aby si sa stal celkom novým človekom.

V rámci celého tohto mesiášskeho programu musíme vidieť aj udalosť vstupu Pána Ježiša na osliatku do Jeruzalema. Mohol sa vyhnúť smrti, ale on jej ide v ústrety, lebo vie, že aj toto bolestné vyvrcholenie jeho pôsobenia je súčasťou jeho

mesiášskeho poslania. Chce tým docieľiť zmenu našich srdcí. Môžeme namietť: Ako sa ja môžem zmeniť, keď všetci okolo mňa zostávajú nezmenení. To je naozaj vážny problém, ale Mesiášovi Ježišovi nebol neznámy. On sám chodil a žil uprostred deformovaných ľudí ako normálny človek, a bolo to spojené s rozličným utrpením, ktoré vyvrcholilo na kríži. Aj od nás žiada, aby sme ho nasledovali tak, že budeme každý deň niesť svoj kríž, to znamená nepríjemnosti spojené s tým, že budeme žiť ako ľudia s radikálne zmeneným srdcom. Táto veľká výzva záveru pôstu by nás mala sprevádzať cez všetky nasledujúce dni, aby sme z nich vyšli s radikálne zmeneným, úplne novým srdcom. Amen

Mgr. Vladimír Pavlík,
ev. farár, Závažná Poruba

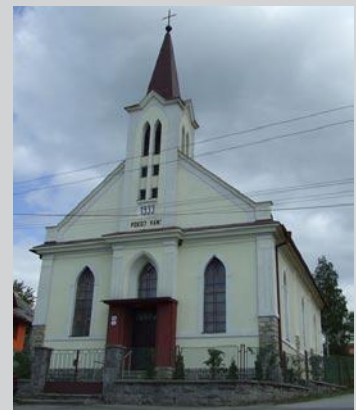
Bratia, sestry, v Kristu Pánu!

Obraciam sa na vás s prosbou o pomoc pri oprave nášho chrámu (vonkajšia omietka a oprava zavlnutého muriva vo vnútri kostola). Nakoľko na opravu potrebujeme viac finančných prostriedkov. Výročný konvent rozhodol o založení fondu opráv kostola, na ktorý môžete prispieť kedykoľvek finančnou čiastkou podľa vlastných možností. Tieto finančné prostriedky budú slúžiť na nutnú opravu kostola, aby sme zvládali to, čo pre nás naši otcovia s láskou a obetavosťou postavili a toto zachovali pre ďalšie generácie.

Touto cestou oslovujeme aj rodákov zo Závažnej Poruby, ktorí tu už nebyvajú, ale veríme, že majú vzťah k svojim rodným a k nášmu chrámu. Prispieť je možné aj na číslo účtu 56711725/0900 v Slov. sporiteľni.

Za ochotu a pochopenie vám vopred ďakujeme.

Predsedsníctvo CZ v Záv. Porube

Bohoslužobný život zboru

V uplynulom období sme krstili: **Niklasa Schuschardta**, ktorý sa narodil a býva v Mníchove, ale jeho mamička Martinka Vretenárová je z nášho cirkevného zboru.

„Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený.“

Obdobie Vianoc a Nového roka sme mnohí prežili v chrámovej pohode. Na prelome rokov sme sa niektorí zúčastnili v priestoroch Obecného úradu na spoločnej modlitbe, zaspievali hymny a nábožnej piesne. Pán starosta sa k zúčastneným prihovril novoročným vinšom.

8. januára 2012 sa zborového presbyterstva zúčastnila aj seniorka LOS Mgr. Katarína Hudáková, nakoľko sa riešila otázka pôsobenia brata farára Vladimíra Pavlíka, ktorý naďalej ostáva farárom nášho CZ vo funkcii námestného kňaza a tiež príprava voľby zborového dozorca.

10. februára 2012 zasadalo výročné účtovné presbytérium v modlitebni farského úradu.

12. februára 2012 sa konal **výročný zborový konvent**, na ktorom po Kňazskej správe a vyhodnotení Bohoslužobného života zboru, ktoré predniesol brat farár, bola tiež prečítaná správa o hospodárení CZ za rok 2011 a rozpočet na rok 2012, ktoré pripravila predsedníčka ZHV (zborový hospodársky výbor) Vierka Pašková. Konventom bolo schválené zvýšenie cirkevného príspevku (cirk. dane) na **7 Eur** na 1 člena a tiež založenie **fondu na opravu kostola**, na ktorý môžeme prispieť podľa svojich možností. V rámci konventu sa konala aj **voľba zborového dozorca**, kde bol zvolený brat Jozef Hrabovský, ako jediný navrhnutý kandidát.

krátke pripomenutie:

Zborový konvent je najvyšším orgánom cirkevného zboru (CZ). V období medzi zasadnutiami zborového konventu činnosť v CZ riadi **zborové presbyterstvo**, ktoré tvoria zborový farár, zb. dozorca, zb. kurátor a zb. presbyteri. V našom CZ je 15 presbyterov. Duchovní (kňazi) a svetskí (presbyteri) predstavitelia cirkvi sú do funkcie volení. Za dozorca a zástupcu dozorca možno zvoliť člena cirkvi, ktorý požíva vážnosť a úctu v CZ.

Povinnosti zborového dozorca:

- spolu so zborovým farárom zodpovedajú za činnosť v cirkevnom zbore
- dbá o duchovný rast v cirkevnom zbore
- zabezpečuje ochranu a zveľádovanie majetku cirkevného zboru
- dozerá na hospodársku činnosť v cirkevnom zbore
- dbá o dodržiavanie cirkevných a iných právnych predpisov

Zborový dozorca

Ing. Jozef Hrabovský

narodený 12. 9. 1957 v Trenčíne
Rodný cirkevný zbor – Adamovské Kochanovce

Ženatý, manželka Jana, rod. Šuchtárová

Vzdelanie:

- **1963 – 1972 ZDŠ,**
- **1972 – 1976 Vojenská stredná odborná škola,**
- **1977 – 1980 Vysoká vojenská technická škola.**

Vykonávané zamestnania:

- **1980 – 1998 – vojak z povolania pôsobiaci v Čechách a od roku 1991 na Slovensku,**
- **1998 – 2006 – učiteľ odborných predmetov elektro na SOUs v Čadci,**
- **2006 – 2010 – vodič montážnik v súkromnej firme v Liptovskom Mikuláši.**

Zboroví dozorcovia v Ev. a.v. cirkevnom zbore v Závažnej Porube:

- 1949 – 1952 Peter Bróska
- 1952 – 1984 Ján Beľko
- 1984 – 2006 Jozef Bartánus
- 2007 – Dana Kulhavá – zborový poddozorca (zástupca zb. dozorca)
- 2012 – Jozef Hrabovský

Pôst sa v Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku začína 1. nedeľou pôstnou službami Božími. V období pôstu je šesť pôstnych nedeľ:

1. **Invocavit** (Bude ma vzývať; podľa Ž 91, 15)
2. **Reminiscere** (Rozpomeň sa; podľa Ž 25, 6)
3. **Oculi** (Oči; podľa Ž 25, 15)
4. **Laetere** (Veselte sa; podľa Iz 66, 10)
5. **Smrtná** – Iudica (Súd; podľa Ž 43, 1)
6. **Kvetná** – Palmarum (Palmová; podľa Mt 21, 8) – touto nedeľou sa začína Veľký alebo Tichý týždeň

Pašiové obdobie začína Smrtnou nedeľou – 25. marca a bude pokračovať Kvetnou nedeľou a Veľkým piatkom, kedy sa ukončia Pašie. V tzv. tichom týždni – na Zelený štvrtok bude Večera Pánova o 17,00 hod., Veľkopiatočné a Veľkonočné služby Božie budú v riadnom čase o 10,30 hod.

Predsedenstvo Evanj. a.v. cirk. zboru Závažná Poruba

Prišiel Spasiteľ k nám

Duch Vianoc v roku 2011 vstúpil do Závažnej Poruby skoro ako v rozprávke. Neuveriteľne, no pravdivo krásne. Dediť na bielym prikrytá, príbytky vysvietené. Tichšie už snežiť nemohlo. Pokoj a pohoda vošli do obce práve na Štedrý večer.

Evanjelický kostol bol zaplnený do posledného miestečka. No skôr ako začali služby Božie, zborový farár Vladimír Pavlík sprítomnil skutočný príbeh života starčeka, z ktorého vyplynulo, že žiaden darček pod stromčekom nemá cenu, ak v ňom chýba láska.

Potom zaznela vianočná pieseň v podaní trúbky brata R. Hoffmana. Z kázne zarezonovalo: „Boh Syn sa stal človekom, aby nás spasil. Pán Ježiš schudobnel, aby sme my zbohatli jeho chudobou. No aj ten najbohatší je chudobný, ak nemá Pána Ježiša. A ten, čo je chudobný a má Pána Ježiša je bohatý.“ Kňaz pripomenul, že narodený Ježiš priniesol pokoj duše a večný život, ako najvzácnejší dar. A čo spievalo v tento večer chrámove spoločenstvo? Narodil sa Kristus Pán, veselme sa..., Čas radosti veselosti nastal pozhnaný... Tichá noc z Evanjelického spevníka mohutne zazvonila na záver služieb Božích.

-dm-

• Tichá noc v podaní trúbky brata R. Hoffmana

• Chrámové spoločenstvo na Štedrý večer

• Prijmite požehnanie

Primárnym cieľom je maximálna spokojnosť

Pozeráme očami vlastných zákazníkov

• Peter Mlynček

Najskôr zábavy, potom obchod a doprava

„V JEDNOTE SD, kde som pracoval do roku 1990, som dostal výpoveď z organizačných dôvodov. Uvažoval som, ako uplatniť svoju odbornú spôsobilosť, vedomosti a skúsenosti z predchádzajúceho zamestnania. Inak povedané: čo má pôvod, má aj dôvod. Začali sme poriadať svadby a zábavy v prenajatých priestoroch Kultúrneho domu v Závažnej Porube a rozbehli ambulantný predaj v okolí. Trvalo to dva roky. Nebolo to ľahké na organizáciu, hygienu, technické zabezpečenie, ale predovšetkým spokojnosť hostí,“ priblížil Peter Mlynček začiatky toho, čo možno pomenovať služby v oblasti spoločenských podujatí. Kvalitou ponuky postupne začali získavať stálu klientelu a dobré meno. Povedali si: hodnota človeka je daná jeho schopnosťou niečo vytvoriť. Dokáže to len ten, kto to chce. V roku 1992 otvorili v rodinnom dome na výšnom konci pultový obchod potravín. Výšný koniec získal potrebný obchod a pre Porubčanov sa v obchode vytvorili štyri pracovné príležitosti.

Po dvoch rokoch prevádzky sa ukázalo, že obchod potrebuje rekonštrukciu. Výsledkom modernizácie sa stala samoobsluha, kde sortiment potravín doplnil drogistický tovar.

• PEMMEVA, vozový park

„Súbežne s obchodom sme začali prevádzkovať aj distribúciu piva, minerálnych vôd, džúsov a perníkov. K tomu bola potrebná nákladná automobilová doprava, sklady, garáže... Všetko v priemyselnej zóne,“ vysvetlil P. Mlynček. Dopravu prevádzkovali viac ako desať rokov. Dnes už len pohľad na vozový park sprítomňuje túto skutočnosť.

Centrum lahôdkárskej výroby

Nahliadnime do kroniky firmy. Dozvieme sa, že 20. marca 2003 prebrali centrálnu lahôdkársku výrobu ZDROJ VEREXU s tým, že prebrali súbežne výrobu aj odberateľov. Postupne rozšírili prevádzku o dve BISTRÁ vo Verimexe a v OD PRIOR. Firma sa stala centrálnou lahôdkárskou

Nielen ľudia majú svoje osudy a slávia svoje jubileá. Aj firmy si píšú životopisy, kráčajú svojou cestou a pripomínajú významné výročia. Firma PEMMEVA, o ktorej bude reč, registruje v tomto roku dvadsaťročnú históriu svojho trvania na trhu. Je plná sily, zdravia a odhodlania. Dosahuje tie ciele, o ktorých sa len uvažovalo, keď vznikala. Zalistujme preto v abecede času a povedzme si, ako sa všetko začalo, rozbiehalo a beží.

výrobnou pre mestá Liptovský Mikuláš, Ružomberok a Liptovský Hrádok. Prijíma objednávky na lahôdkové šaláty, na obložené misy, obložené chlebičky, obložené bagety a iné druhy lahôdkárskych výrobkov. V Bistre Verimex a Prior ponúkajú denne svojim hosťom čerstvé lahôdkové výrobky, mnoho jedál teplej a studenej kuchyne, ale aj raňajky a obedové menu.

„Súčasne sme zaviedli výrobu a distribúciu závodného stravovania. Na základe objednávky obedy rozvážame nielen do firiem, ale aj do domácností,“ uviedol Peter Mlynček.

Čo predstavuje catering

Postupom času pribudol CATERING. Firma začala ponúkať kompletne zabezpečenie akcií v interiéri alebo exteriéri s dodaním jedál, nápojov, obsluhy i inventáru.

„Dokážeme plne zabezpečiť také podujatia ako je Futbalový turnaj o pohár primátora, Majstrovstvá sveta v jachtingu, recepciu pri príležitosti otvorenia zrekonštruovanej budovy súdu v Žiline, ako aj iné firemné akcie a rodinné udalosti. Sortiment jedál a nápojov zostavíme podľa požiadaviek zákazníka, keďže našou prioritou je jeho spokojnosť. Obsluhu hostí zabezpečuje ochotný a prívetivý personál, jedlá s láskou pripravujú kuchári. Naša kapacita pokryje požiadavky tisíc i viac ľudí. Aj najnáročnejší zákazníci vyjadrujú spokojnosť a organizátori nás opakovane požívajú, čo nás teší,“ doplnil a zdôraznil:

„Chceme pripomenúť, že na požiadanie občanov Z. Poruby a okolia dokážeme pripraviť kary, svadobné hostiny, rodinné a firemné posedenia, hostiny, svadby, stužkové... Všetko na vysokej úrovni a primeraných cenách. Nechce to veľa: len zavolať a dohodnúť sa. Vy viete čo, my vieme ako.“

Ako si možno objednať takéto služby

„Telefonicke, mailom a potom osobne. Zákazník má možnosť v rámci našej ponuky vybrať si a to: miesto akcie, sortiment jedál a nápojov, dokonca aj sprievodné akcie. Táto ponuka a takéto služby bežia celoročne. Firma má kvalifikovaný personál, potrebný inventár do exteriéru aj interiéru vrátane ambulantného predaja,“ vysvetlil.

Dozvedáme sa, že firma zabezpečuje v oblasti reštauračných služieb takmer všetko, čo si dnešná hektická doba žiada: od príležitostných akcií, rýchleho občerstvenia, vrátane raňajok, závodného stravovania až po obedné menu.

• PEMMEVA, Catering

„Zákazníci sa vrátia každým rokom, a nám to robí radosť. Záujem svedčí, že kvalitná odvedená práca i ceny sú primerané a naše služby oslovujú zákazníkov. Primárnym cieľom je maximálna spokojnosť zákazníkov. Myslíme si, že základom je precíznosť, pedantnosť, zmysel pre poriadok a pôsobivá dekorácia. Nemenej dôležitý je aj odborný poradenský servis pri ponuke možností sortimentu služieb,“ poznamenal majiteľ firmy.

Kde vás nájdeme?

„Kancelárske priestory firmy sa nachádzajú na Podbrezinách vo Verimexe, Smrečianska ulica 664 a v Závažnej Porube v obchode PEMMEVA, Hlavná 226.

Vo firme PEMMEVA pracuje do 20 ľudí a zamestnáva predovšetkým obyvateľov Závažnej Poruby v rámci princípov lokálpatriotizmu, vysokej spoľahlivosti a pracovitosti.

Hľadali sme, pravdaže, aj na iných miestach. Ale služby, čo ponúka PEMMEVA, prekročili mieru našej spokojnosti.

Na záver poďakovanie

Pri jubileu človek obyčajne hodnotí a bilancuje. Zamýšľa sa, čo znamená pohľad do minulosti a tvorí obraz budúcnosti. Čo z toho vychádza? Nič na svete neprichádza samé od seba. A čím sme zakončili naše rozprávanie? Peter Mlynček nezapadol vyjadriť to, čo považoval za potrebné povedať pri výročí svojej firmy: „Chcel by som poďakovať hlavne mojej a manželkinej rodine za všetku pomoc a podporu počas celej existencie našej PEMMEVY.“

text: Dušan Migala, foto: archív, autor

• PEMMEVA, Pôsobivá dekorácia, KD v Z. Porube

KONTAKT

Peter Mlynček, 0903 806 205
032 02 Závažná Poruba, SR
Tel/Fax: Obchod: 044 5547 133
Lahôdkárska výrobná,
závodné stravovanie, akcie
Telefón: 044 55 22 208

E-mail: pemmeva@stonline.sk

mlyncekpemmeva@gmail.com

Zima, zima tu je, sniežik poletuje,

Takto sa spieva v jednej peknej detskej pesničke o zime. Nuž veru, riadne mrazivé časy nám nastali. Deťom pre radosť a nám, skôr narodeným pre starosť, pretože ísť hore dolu po porubských zľadovatených chodníkoch si vyžaduje hotové akrobatické cvičenie. Nuž veru, platí to pre tých, ktorí sa majú o to starať. Prečo je to tak? Nezabudnite, aj vy raz budete starí. Čo s tým budete robiť? Je potrebný okolo toho neustály rozruch, aby ľudia boli nespokojní? Ale hlavne ohrození?

Aj keď sa nám ťažko chodí a podopierajúci jeden druhého, predsa naša organizácia žije a neustále organizuje nejaké aktivity aj v tomto mrazivom čase. Pred Vianocami to bolo stretnutie pri kapustnici, potom 31.12.2011 rozlúčka so starým rokom a po 24-ej hodine uvítanie nového roku 2012. Po polnoci sa stretli mnohí naši občania, priateľ s priateľom pri varenom vínu v kultúrnom dome. Po zaspievaní štátnej hymny si vyslovili rôzne pekné a srdečné prania do nového roku sa už okolo 1-2 hod. rannej rozhádzali do svojich domovov.

20. januára sa konala výročná schôdza organizácie seniorov. Po vypočutí vyhodnocovacej správy, ktorú prečítala naša predsedníčka Darina Majeriková, sme zistili, že spoločných akcií bolo veru nemálo. Niektoré predsavzatia sa podarilo uskutočniť lepšie, za čo patrí všetkým, ktorí sa na ich splnení podieľali – väčšou, či menšou mierou, úprimné poďakovanie. To, čo sa podarilo menej, alebo vôbec nám slúžia na ponaučenie. Nepodarilo sa nám napr. zorganizovať žiadny kultúrno-poznávací zájazd po Slovensku. Namiesto toho sme zorganizovali zájazd na výstavu kvetov „Flóra“ Olomouc 2011, celkom vydarený. Poznávanie slovenských kultúrnych a historických pamätihodností sme preradili na tento rok. Máme takých miest ešte veľmi veľa. Tiež sa nám spolu s poslancami obecného zastupiteľstva, nedarí prebudiť našu „Šípovú Ruženku“ – našu mládež – stredoškolskú vysokoškolskú, k nejakej aktívnej zmysluplnej činnosti. Človeku sa nechce veriť, že práve mladí ľudia trpia chorobou „papučovej kultúry“. Ani činnosť aktivita mladých v okolitých obciach neslúži ako príklad? Určite všetci mladí nehrajú iba futbal a necvičia gymnastiku. Napr. v Smrečanoch si mládež organizuje mládežnícky ples a o divadelnú činnosť je taký záujem, že nemôžu všetkých uspokojiť. V Porube nemáme kultúrne zameraných mladých ľudí?

Z minuloročných úspešných akcií je hodno spomenúť športové súťaže na okresných či krajských hrách seniorov. Hlavné úspechy Hanky Staroňovej vo športe sú obdivuhodné, či na Slovensku alebo v zahraničí. Želáme jej aj naďalej ešte veľa zdravia a síl do tých ďalších. Okrem

nej veľmi úspešne reprezentovali farby Záv. Poruby ešte aj mnohí ďalší: napr. Janka Rúfusová, Silvia Chrapšiaková, Magda Hladká, Vierka Hladká, Marka Jurečková. Všetkým držíme palce aj do tohoročných. Aj našej speváckej skupine do tohto roku držíme tuhé palce, nech bude pre nich úspešnejší. Tie rôčky sa nám akosi čoraz rýchlejšie ponáhľajú, a tak aj z našich radov, vzhľadom na svoj pokročilejší vek a hlavne zhoršený zdravotný stav, niektorí odchádzajú. Čo sa dá robiť. Proti veku, nielo lieku. Ďakujeme im za aktívnu prácu a želáme im skoré uzdravenie a radosť z jesene života. Keďže rok 2012 - je Európsky rok aktívneho starnutia a solidarity medzi generáciami, veľmi radi privítame ďalších nových členov, aby sa zmysluplne pokúsili tráviť svoj seniorsky vek a prišli medzi nás. Tešíme sa na nich, aj na tých, ktorí sa do Poruby prisťahovali a už sú v seniorskom veku. Podporte naše rady, nebudete sa nudiť!

Je vidno, že aj 2012 rok – rok Draka – podľa čínskeho horoskopu bude život našich seniorov a členov plný rôznych zaujímavých podujatí. Bude taký, aký si ho pripravíme. Želáme si navzájom v tomto novom roku, aby kvitlo pole žitkom, dvor dobytkom a váš príbytok dobrým zdravím! Želáme všetkým čitateľom Porubských novín.

Eudmila Štrkolcová
Jednota dôchodcov

**Milí spolurodáci,
ubehlo už 30 rokov, čo sme si na OPALIS-
KU v Závažnej Porube pripili na našu
50-tku. Dnes mi dovoľte, už len pomys-
lene pripíť si na našu 80-tku – na roky,
ktoré už prešli, i tým čo ešte prídu. Veď
život je dar, čriepky šťastia malé. Treba
si ho vážiť a ľúbiť neskonale.**

**Napočítala som nás ešte 12 (žijúcich
aj mimo Závažnej Poruby). Všetkým
úprimne blahoželám.**

Vaša Božena Ilánovská, r. Piatková t.č.
Bratislava

Ročník 1932

Božena Ilánovská

Široká cesta –
cesta bez pätníkov –
bez dopravných značení.
Široká cesta – život.
Jej znakmi je
štvaro ročných období:
Jar, leto, jeseň, zima.
Jar sme žili.
Čo je život, ako ho žiť
sme sa učili.
Leto plné všetkého.
Slnka tepla, búrok vlahy
i dúhy nádeje.
Aký život s tebou dozrel?,
to v tvojom plode je
a múdro zhodnotiť, že
bol ako chlieb, ako víno,
ako báseň a či ako pieseň?,
nechávame až na jeseň.
Jeseň pestrým štetcom
dni života mieša,
medené listy slnkom preteplené
vetrom vysušené
do vlasov nám vpleť.
Pohľadom dookola blúdiš –
Cesta je prázdna.
Vánok s myšlienkami sa preteká.
Pohľad do srdca padne
hľadá body priazne.
Kam vedie cesta tá?
V jeseni listy žlté
Na zem padajú bez hluku
ako keď myšlienky
ukladáš na líku.
V tichu ich dopadu
počúvaj matku zem
jej pieseň láskavú.
Ja som život,
ja som láska,
som zem tvoja,
všetkých matka –
moje dieťa i tá vráska.
V náruči mojom
snívaj svoje sny,
ale keď si večer líhaš
slnko nezhasni!

• Osemdesiatnici pred tridsiatimi rokmi, (mená uvádzame za slobodna) Chata Opalisko rok 1982, stretnutie päťdesiatnikov. Prvý rad zľava: Lena Ilánovská, Olga Rúfusová, Pavla Mudroňová, Hanka Kováčová, Miloš Majerik, Emília Medlová, Olga Kováčová, Jaro Mudroň, Marta Niňajová, Ema Piatková, Marka Kubovčíková, Emília Jánošová, Emka Niňajová, Božka Piatková, Vilma Pašková, Miloš Kulhavý, Miloš Kulhavý. Na foto chýbajú: Ján Jačala, Mišo Hrdko, Ludo Hrdko, Vlado Niňaj

PREMENY aj mojej dediny

• Tomáš Miroslav Niňaj strávil zimné prázdniny u svojej sestry v Závažnej Porube. Počas pobytu v rodnej obci sa stretol s predstaviteľmi obce, cirkevného zboru, Urbáru, rodákmi i rodinou. Premeny svojej dediny zaznamenal a ponúka čitateľom Porubských novín ako memoár. Starosta P. Baráni odovzdal T.M. Niňajovi (napravo) spomienkový dar obsahujúci symboly Závažnej Poruby.

Prináležím ku generácii seniorov poznačený rokmi už cez osem krížikov. Čas nezastane. Ten plynie v toku udalostí, premien, činnosťou a životom človeka. V rôznom. Práca je zákonom bytia. Je tvorivým prínosom, pomocou ktorého ľudia a spoločnosť napreduje.

V mojej pamäti sa mi „stará Poruba“ zafixovala od vyšného konca až po Brodok. Prostredie, obrazy a atmosféru najmä do tzv. slovenského štátu. Pod Žiarcom bublali a vyvierali medokýše. Žuberová mala a má prudký tok. Je mineralizovaná, a tak nikdy nezamrzla. Tam sa nachádzali plochy kamenistých jám, zavodnené. V nich nezamrzla. V nich sa močili konope a ľan. Sušili ich na blízkych brehoch. Po spracovaní na sekačkách a česadlách sa na kúdelách priadli do nití na vretienách s oloveným obrtlíkom. Snovali sa na krosnách, cez nitelnice. Tkalo sa z nich konopné alebo zrebné plátno. Bielilo sa pri Lašteku napnuté na žrdkách, polievanim a slnkom. Boli to veľké biele plochy. Nikto nič neukradol. Poniže na cmenteri bolo len málo jednoduchých pomníčkov. Poväčšine boli drevené, alebo kovové kríže. Žuberová bola neregulovaná. Sem i tam premostenie plánkami z dreva, zo pár lavíc a brody do uličiek. A veľa húsat a husí. Dobytok sa v nej napájal. Na ňom sa pralo vyvárané prádlo a koberce. Piesty plieskali na stolcoch. Po drevených šrámkových plotoch sa sušilo, aby sa následne ťažkými „biglajzami“ žehlilo. Na plotoch boli zavesené „šechtáre, rajnice, blácháče, dbanky“. Z holohumníc sa ozývalo mlátenie cepami. Obyčajne vo dvojke, aby sa potom slama pozberala, pozmetalo zrno a na vejačkách sa od pliev čistilo. Sem i tam bolo počuť klepanie pri kovaní kosí. Ráno som stretával tetky s batôžkami a motykami, alebo hrablami idúc do poľa. Na obed, alebo podvečer sa vracali s plnými batohami, obyčajne zeliny. Pred tmou sa rezala sečka za pomoci gápla, ktorý krútili kone na rajčuli. Cesta bola prašná. Chodníka nebolo. V sobotu podvečer sa aj s uličkou zametala. Vládol prirodzený vzťah k

čistote a poriadku. Ekologicky sa nič nehádzalo do potoka. Autá neboli a tak po ceste hrkotali len doštiaky alebo rebríňaky po zber úrody alebo už s ňou. V zime sane obyčajne s vyvážaním hnoja do poľa s vykydáváním na kôpky ktoré na bielych pláňach boli ako geometricky radené krtince. V zime bolo vidieť ťahať pílu. Bolo to stereotypné v pohybe. Chlieb sa pekával v niektorých domácnostiach. Fašiangy boli spájané so svadbami a prevázaním rúcha mladuchy. Spolky poriadali tiež zábavy. Vyhrávala muzika. „Nad úvozom“. Svoje čaro mali spoločné priadky a páračky peria. Nezabudnuteľné boli majálesy a stretnutia v trávě na lúkach Žiaru so spevom „o Jáne, o Jáne kde ťa spievať máme, koho oženíme...“ atď. Nacvičovali sa divadelné hry, príležitostné akadémie s krásnymi recitáciami poézie.

Medzi expresívne obrady patrili zakáľacky. Z výrobkov sa nezabudlo odniesť jaternicu a podhrdlie do susedov a najbližšej rodine. Rituálom bolo rezanie kapusty a tlačenie nohami na boso do suda. Rezali sa barany a ovce. Solené sa nakladali ako dobrá výživa. Drastické bolo zabíjanie kráv alebo býkov. Sťahovanie kože, rozoberanie a váženie na minciery pre predaj z dvora.

• • •

Pekné boli rodinné stretnutia pri krstienkách a konfirmácii. V rodinách sa konali domáce pobožnosti. Najmä v nedeľu. Čítali sa texty z Kráľickej Biblie, príležitostné modlitby a zaznel aj domáci spev z Tranovského spevníka. Knihy boli tlačene zaujímavým písmom tzv. švabachom. Každá práca začínala prežehnaním krížikom na čelo s povzdychom „Bože pomáhaj“. Ukončenie poďakovaním za pomoc a milosť.

Začala fungovať pravidelná autobusová doprava. Peši do Mikuláša cez Nižedražie a Vrbicu, alebo cez Luhy na Okoličné sa už prestalo chodiť. Pribudli autá, už nezastavia ako gazdovské povozy, ktoré pocestného zobrali. Stratili sa aj mamky s malými deťmi nesenými v odedzi. V poli pri robote ich odkladali do zavesenej plachty. Pribudli kočiaričky. Z domácností sú už preč kolisky, belčovy, po domácky vyrobené a zapožičiavané.

Na jar sa hromadne vyhánali kravy na pašu. Ovce sa bľachiac tiež durili na pastvu. Už boli popripínané aj zvonce. V strede dediny boli tzv. „bujaciencie“. Tam v ohrade sa pripúšťali kravy, niekedy aj kobyly. To bolo divadlo plné sexuálnej zvieracej extázy.

• • •

To všetko občas sprevádzal smútok z úmrtia. Pobožnosť sa odbavovala na dvore. Mŕtvy sa vynášali na márach z uličky k hrobovému odpočinku na cmenteri. To všetko vyššie povedané tvorilo kolorit dediny. Ten už nie je. Je iný, súčasný. Môj svet odišiel. Zostala sentimentálna nosť.

Druhá svetová vojna sa skončila. Zanechala smutné stopy. Tragédie a veľké poškodenia na majetku. Prišiel nový režim a s ním aj všeobecný pokrok. Najprv bola povojnová obnova, potom dvojročnica, ďalšie päťročnice. Bolo pre všetkých veľa roboty a tým aj viac peňazí. Po roku 1950 prišlo združštevňovanie. Bolo kruté i keď to bola vidina lepšieho hospodárenia. Rozorali sa polia, rušili medze. Stálo to veľa bolestí, útrap, majetkových strát a psychických tráum rodín. Najmä gazdovských. Po výstavbe hospodárskych budov JRD, obhospodárovaním už strojmi na lánach. Štátnymi dotáciami nastávalo zmierovanie sa so skutočnosťami. Hospodárenie sa stabilizovalo a prestala práca na poli od vidím do nevidím.

• • •

Poruba sa menila. Už sa nestavali úzke domy, ale štvorce s obytným, polovične zapusteným suterénom do zeme. Obec sa z potočnej zástavby rozširovala na nové ulice na záhumní. Vyreguloval sa potok, pribúdali železobetónové premostenia, položením asfaltového koberca na cestu a chodník, novou elektrifikáciou, obecným vodovodom sa podstatne menil štýl života. Nebývalý rozvoj školstva a učilišť prinášal vzdelanosť, kultúru. Do roku 1945 boli len dvaja krajčíri, jeden obuvník, dvaja kováči a jeden remenár. Stolarska „varštat“ bola tiež jedna.

V rodine Staroňovcov boli korytári. Súkno sa valchovalo mimo Poruby. Z neho sa šili kapce na zimu s vysokými sárkami doma. Rádio bolo u Niňajovcov. Po roku 1950 došlo k rozmachu vo vybavení domácností. Bol len jeden obchod s krčmou u žida Hertza (Hlinkova garda celú rodinu odvliekla do koncentráku). Na tomto pozemku stojí nový obchod. Pribudol štadión s tribúnou, fara, Dom horskej služby, prestavba a prístavba kultúrneho domu, evanjelickej školy, telocvičňa, športové zariadenia na Opalisku, materská škola, budova hasičov, Dom smútku, oplotenie upraveného cmentára atď. Pribudli aj úpravy zelene okolo potoka, obecný rozhlas nahradil bubeník. To všetko za pomoci štátu svojpomocou. Pribudli pred Suchou dva hotely a veľa chat. Dedina sa zmohla a opeknela. Rozrástla sa aj do šírky a komplexnosti. Urbanisticky sa stále v dobrom dotvára a skrášľuje. Na Porube je vidieť tiež premeny konfesijné. Bola čisto evanjelická s jednou rodinou rím. kat. a jednou židovskou. Takou sa udržala aj za násilnej rekatolizácie v XVII. a ďalších storočiach. Dnes je premiešaná, čo komplikuje život v spoložití a v rodinách. Vyžaduje to veľa ekumenickej tolerancie ako nového náboženského problémového fenoménu.

Mnohé sa zmenilo v spôsobe existencie. Prežiť sa nedá negovať. Ostáva v mysli, pokiaľ táto nie je už starobou deformovaná...

Tomáš M. Niňaj

Aký bol rok 2011 pre COOP JEDNOTU

Členská základňa COOP JEDNOTA v našej obci zhodnotila na výročnej schôdzi výsledky práce za rok 2011, ktorá sa uskutočnila 14. februára 2012.

Aký bol rok 2011 pre nás občanov a zákazníkov?

Čo nám dal alebo vzal a pripravil na rok 2012. Aké zmeny nás čakajú. Ceny pôjdu hore alebo ostanú stát? Kríza vládne všade. Energia, plyn a voda majú vplyv na všetko čo chytíme do ruky. Konkurencia, nezamestnanosť, oslabla aj kúpna sila obyvateľstva. Dokedy?

Správu o zámeroch družstva COOP JEDNOTA, ktorú sme obdržali od vedenia JEDNOTY, bola členom prečítaná. Jej úlohy a zámery na tento rok sú zamerané na kvalitu výrobkov, rozširovanie služieb pre zákazníkov a zásobovanie. Prednosť majú slovenské výrobky a výrobky s LOGOM JEDNOTA. Ich sortiment sa stále rozširuje. Treba využívať letákové akcie, ktoré sú účinným nástrojom informovania o cenách a zľavách vybraných druhov potravín. Akcie budú pokračovať aj v tomto roku. Nákupná karta ostáva v platnosti, percento z nákupu za rok 2011 bude presunuté na nákupnú kartu s možnosťou čerpania od 15.4.2012 do 31. 10.2012.

V uplynulom roku boli v budove COOP JEDNOTA prevedené nasledovné rekonštrukčné práce.

V predajni potravín bola prevedená výmena regálov na nové. Zmenil sa celkový dojem predajne. Tovar je prehľadne uložený, poriadok a čistota sú výsledkom práce našich pracovníčok predajne. Zvládli to za štyri dni a predajňa bola otvorená. Ste šikovné dievčatá, ďakujeme Vám. Vylepšujte, inovujte, zákazníci všetkovidia. Pracovať s ľuďmi a pre ľudí je ťažké aj vtedy, keď niečo chýba.

Bola prevedená oprava vykurovania na peletky, vymenené boli aj radiátory v predajni. V byte nad predajňou boli vymenené okná. Nevyužívané priestory nad predajňou ostávajú v riešení ich využitia. Bol opravený rozpadávajúci sa múrik na oplotení pred predajňou. Bol pekný, čistý. Niekomu to však vadilo, tak ho pomaloval bielou farbou.

Vyjadrenie k článku v Porubských novinách „Z rokovania obecného zastupiteľstva“ Október 2011.

Treba vidieť celú dedinu, okolie dediny, chodníky, priestory určené na odpad plastov, skla a papiera. Ako nás reprezentujú svojim poriadkom?

Za poriadok sme zodpovední všetci, nielen jeden. Taká je realita. To čo máme, slúži nám všetkým.

Zachovajme si rozvahu, trpezlivosť, pevné nervy a veselú myseľ. Potom riešenie bude oveľa jednoduchšie.

Ďakujeme zákazníkom za nákupy v našej predajni.

Prajeme Vám zdravie, spokojnosť, pohodu, aby rok 2012 bol o niečo lepší ako ten predchádzajúci.

Darina Jačalová

Zo správy o činnosti

Správu o činnosti za minulý rok predniesol predseda Ľudovít Kubovčík. Vyjadril spokojnosť s prácou predavačiek. Je chvályhodné, že domáca organizácia prispela formou daru na prevádzku Domu sociálnych služieb, podporila kultúrne aktivity Jednoty dôchodcov a poskytla príspevok aj na činnosť miestnych škôl. V budúcom roku sa v kontrolnej činnosti členovia výboru zamerajú na prevádzkovú jednotku v Z. Porube z hľadiska: dodržiavania pracovnej doby, kvality uloženia tovaru, hygieny predaja a budú sledovať komunikáciu predavačiek so zákazníkmi. Diskutujúci odporúčili, aby predstavenstvo COOP JEDNOTY členské zľavy z nákupu upravilo z 1% na 2%. Rokovania sa zúčastnil aj starosta P. Baráni, ktorý vyslovil slová poďakovania za ústretovosť a pozitívnu spoluprácu Jednoty COOP s obyvateľmi obce.

Demografické údaje Závažnej Poruby

Stav k 31.12.2011:

Počet obyvateľov celkom:	1245
z toho dospelých:	1073
detí:	172
Priemerný vek:	42,47 roka

Zmeny v tomto roku:

Prihlásených	32
Odhlásených	19
Narodených	11
Zomretých	12

Stav k 31. 12. 2010:

Počet obyvateľov celkom:	1243
z toho dospelých:	1068
detí:	175
Priemerný vek:	42,08 roka

Zmeny v tomto roku:

Prihlásených	22
Odhlásených	20
Narodených	13
Zomretých	14

Básne

Katarína Devečková, r. Staroňová

Ráno v meste

Ráno

múdrejšie je večera.

Aj slová básne

ľahšie kľžu po papieri.

Za oknom tma.

Neónové mušky

dýchajú z posledných síl.

Zabudnutý komín

svieti načerveno.

Čierna ide do atramentova.

Oči panelákov začínajú vidieť.

Psíčkári vychádzajú.

Dym sa stielie pod nohy

aj na zaparkované autá.

Atramentová už nie je atramentová.

Slabučko modrá zafarbila mesto.

Ešte je tiché.

Ešte spí.

O chvíľu prídu smetiari.

Odvezú noc.

Svitne ráno.

Biele a studené.

Ako v januári.

Narodí sa deň.

Nový, jedinečný.

Tvoj.

Večer v meste

O kurací krok

rozsvietil sa deň.

Bielučky vločky

naháňačku hrajú.

Neónové mušky

lampášiky zažihajú.

Za oknom teplo,

vonku mráz.

Zima má svoj čas.

Najlepší priatelia

opäť vychádzajú

do tmy

čiernej ako noc.

Deduško z rozprávky

hviezdy pozažihá.

Oči panelákov

zatvárajú viečka.

Noc má svoju moc.

Dobrú noc !

Okienko MŠ

Boli sme na zápise do materskej školy

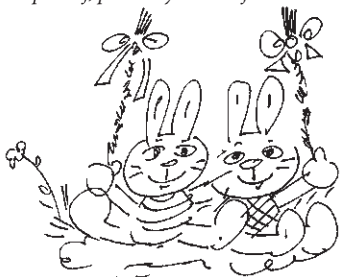
Forma pohovoru s dieťaťom a jeho zákonným zástupcom. Tak znie oficiálne pomenovanie zápisu dieťaťa do materskej školy. V Závažnej Porube tento administratívny akt celkom bezprostredne preletel vo štvrtok 16. februára 2012. Všetko v réžii riaditeľky Kataríny Jambrichovej a troch učiteliek. Úsmev, milé privítanie, uvedenie detí i rodičov do nového prostredia, prvé stretnutie s trojročnými vrstovníkmi... A potom nasledovalo to najlepšie, čo sa mohlo stať: učiteľky sa hrali s deťmi, nepozorovane nahliadli do sveta detskej fantázie, sledovali spontánnosť, komunikačné zručnosti, motoriku, spôsob reči a vyjadrovania. Darmo je, kto chce poznať detskú dušu, musí ju chápať a rozumieť jej tajomstvám. Podľa rodičov chvíle prvého kontaktu so školou nemali chybu, bolo to super.

Do predprimárneho vzdelávania prijali všetky deti, rodičia ktorých prejavili záujem umiestniť svoje dieťa do Materskej školy v Závažnej Porube a to od septembra 2012.

text i foto: -dm-

• Najskôr poznaj, potom vychovávaj!

Táraninky - zaujímavé výroky a postrehy detí:

☺ Chlapci sa hrajú s autíčkami a Jakubko povie: „Môj ocko bol tankovať na tankovisku.“

☺ P. učiteľka budí deti: „Detičky vstávame!“ a Saška na to „No konečne!“

☺ P. učiteľka sa pýta detí, kde bývajú včely, Vikinka odpovie: „Včely bývajú vo včelom útulku“

☺ P. učiteľka sa pýta detí, čo pestujú v záhrade. Natálka odpovie: „My pestujeme v záhradke skylink (satelit).“

☺ Deti v triede tancujú a p. učiteľka sa pýta: „Miško, prečo netancuješ? „Lebo ja teraz rozmýšľam!“

☺ P. učiteľka hovorí dieťaťu: „Marek, ulož kocky,“ a on na to: „No toto je ťažký život!“

☺ Miško uvažuje nahlas: „Musím sa zamyslieť do mojej hlavy!“

☺ Tomáško vonku: „Je mi zima na rukávi“

☺ Dievčatá sa hrajú s bábikami, Klauďa: „Bábika má bolavú nožičku, dajme jej tam zaviazanku!“

☺ Pani učiteľka sa pýta Miška, čo má na líci (odreninu), že čo robil. Miško odpovedá: „Celú noc som bojoval s pavúkom.“

☺ Deti sa rozprávajú, čo radi jedia. Jedno povie: „Ja mám rád kepuč a hranolky“

☺ P. učiteľka rozpráva deťom, aké ambulancie navštívime keď nás bolia oči, uši, zuby...a deti spontánne reagujú na obrázky so symbolmi: „očné, ušné, a na obrázok úst so zubami – ústne!“

zaznamenala Mgr. Dana Čupková,
učiteľka MŠ

Lyžiar je ten, kto začne v detstve

Netreba zdôrazňovať, že všetko dôležité pre človeka sa uskutočňuje v detstve. Šport a lyžovanie nevynímajúc. Pritom netreba veľa. Len trošku dobrej vôle a trpezlivosti. Samozrejme deťom najskôr pripruť lyže. Potom ukázať koordináciu pohybov rúk a nôh na bežkách. Vysvetliť aj princíp rovnováhy. A výsledok? Pohyblivosť, pružnosť, ohybnosť, priestorová orientácia, estetický pohybový prejav a správne držanie tela. K tomu čerstvý vzduch a slnko. Takto rozbehli školu lyžovania učiteľky MŠ v Závažnej Porube na starom hrisku práve v stredu 22. februára 2012. Ako inštruktor sa osvedčil Peter Jambrich (na snímke vpravo). O tom, že hovoríme pravdu svedčia priložené obrázky. Učený nikto z neba nespadol

Fašiangové, tarangoše

Masky od výmyslu sveta, tanec, veselosť a kopa radosti zo zábavy uprostred treskúcej zimy. Nebavili sa len deti, ale aj rodičia a učiteľky. Bodaj by nie. Veď fašiangy predstavujú najveselejšiu časť roka a treba sa vyšantiť, kým je čas.

Napokon aj v piesni sa spieva: ... „a ktorá z dievčienec fašiangy zmešká, na darmo celý rok dverami trieska.“

A občerstvenie? Ako ináč: fašiangové fánky a dobroty z maminej špajze.

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

Boli sme na zápise do základnej školy

Zápisu predchádzala návšteva Základnej školy Milana Rúfusa v prvej triede, kde sa zoznámili s prostredím školy, pani učiteľkou aj so zvyklosťami vo vyučovaní procese. Otvorená hodina poskytla deťom obrázky z vyučovania slovenského jazyka, matematiky, telesnej výchovy, hudobnej výchovy. Táto otvorená hodina mala za úlohu zbúrať bariéry a obavy z nového školského prostredia, čo sa určite podarilo a deti boli voči novým učiteľkám otvorené a smelé, celý zápis prebehol v priateľskej a príjemnej atmosfére.

Naši predškoláci sa na veľkú školu tešia a oplývajú očakávaním, aké zážitky z výučby klasických aj moderných spôsobov vyučovania im škola prinesie.

16. január bol dňom, kedy deti z materskej školy so svojimi rodičmi zasadli do lavíc prvákov a tak skladali prvú skúšku svojho života z vedomostí a zručností, samozrejme nenásilnou a veku primeranou formou.

Pani učiteľky sa individuálne venovali deťom, zisťovali ich pripravenosť po rečovej, psychickej, rozumovej, ale aj grafomotorickej stránke. Z našej materskej školy sa zápisu zúčastnilo 10 detí a tiež učiteľky, ktoré ich vedú v predprimárnom vzdelávaní.

Livia Fárníková, učiteľka MŠ

Hrdí športovci našej školy...

Popri školských povinnostiach stihajú svojou pevnou vôľou a šikovnosťou uspieť aj v mimoškolských aktivitách: Janka Beťková, Emka a Jakubko Piatkovi v lyžovaní, Emilka a Julinka Čurillové v krasokorčuľovaní, Simonka Jedličková a Sárka Kováčová v tenise. Gratulujeme.

text i foto: -zh-

Moje zvieratko

Moje najobľúbenejšie zvieratko je pes. Je to kokeršpaniel a volá sa Ramonka. Jeho srst je hnedo – zlatej farby, je jemná a hebká. Má chutné očka. Keď ho hladkám, tak je šťastný. Rád je granule. Mám ho veľmi rada. Chodím s ním na prechádzky do parku. Má dve malé šteniatka. Jedno sa volá Ramon a druhé Dasty.

Elenka Bendíková, 2. ročník

Moja hračka

Moja obľúbená hračka je plyšový sloník. Volám ho Matias. Má zlaté očka. Farbu má slabo sivú. Jeho chobot je veľký a hebký. Rada s ním spím. Keď ho hladkám, cítim aký je mäkký a hebký. Môj brat sa s ním tiež rád hráva.

Nicolka Bardyová, 2. ročník

Ja mám plyšového psíka, ktorý sa volá Rony. Mám ho už rok. Je hebký, má hnedý chrbát a biele bruško. Je malý, má peknú tvár a milé oči. Mám ho veľmi rada. Keď prídem zo školy, tak sa s ním hrávam. Rada s ním spávam. Niekedy si ho beriem aj do školy.

Monika Jambrichová, 2. ročník

Môj najobľúbenejší predmet

Ja mám rád slovenský jazyk. Na slovenskom jazyku sa učíme tvrdé a mäkké spoluhlásky. Píšeme a učíme sa pravopis. Najviac sa mi páči, keď sa naučím niečo nové a keď sa mi darí. Mám veľkú radosť a úsmev na tvári, keď dostanem jednotku. Som šťastný, že sa dobre učím. Kludne by som sa učil aj cez prestávku.

Lukáško Hladký, 2. Ročník

Slovenčina tvorivo a zábavne

Princ Pianíno sa vybral na pytačky. Na zámku ho ponúkli pirohmi. Potom sa mu predstavila princezná Hrdopýška a princezná Pišťalienka. Prvá princezná bola veľmi pyšná. Myslela iba na seba, inak na nič iné. Druhá princezná bola veľmi pekná a múdra, ale trochu hlučná. Rozhodol sa, že si vezme princeznú Pišťalienku, lebo princezná Hrdopýška sa mu nepáčila.

Tereza Mernová, 3. ročník

Čo sa stalo v obci Pyskaté Opýtance?

V obci Pyskaté Opýtance žila princezná, ktorá sa stále pýrila. Hanbila sa za svoje ústa, ktoré vyzerali ako kozí pysk. Keď sa otáčala, tak kozím pyskom odlomila pyštek na džbáne. Jej pyšný zajačik sa na tom škodoradostne smial. Smial sa až tak, že spadol na tvár a poranil si pyštek. A teraz už vie, že škodoradosť sa nevypláca.

Kristínka Haviarová, 3. ročník

Korytnačka Žofia

Bola raz jedna korytnačka, ktorá bývala v Banskej Bystrici. Doma sa už nudila, a tak pozvala svoju susedku myšku Livku do kina. Film sa im veľmi páčil, lebo bol o pytlíkovi, ktorý sa zalúbil do pyšnej princeznej, a tak jej ako svadobný dar priniesol vypchatého pytóna. Po filme si išli sadnúť na koláč do cukrárne, kde pracovala rybka Ema a rys Martin. Hneď sa s nimi skamarátili. Na druhý deň cestovali všetci štyria rýchlikom do Bytče. Tam sa poprechádzali a rýchlikom sa vrátili zase domov. Korytnačke Žofii sa viac páčilo, keď bola s kamarátmi ako keď sedela doma. A tak povedala: „Mali by sme každý deň niekam spolu chodiť na výlety.“ Všetci s ňou súhlasili. A tak si korytnačka Žofia našla super kamarátov.

Hanka Štrkolcová, 4. Ročník

Veselé čítanie

Po prečítaní ukážky Viliama Klimáčka – Vaňové moria si deti mali vymyslieť vlastné more, ktoré by sa dalo urobiť v kúpeľni a pokúsili sa vymyslieť kratučkú báseň. Tu sú ich prvé pokusy o verše:

Kvetinkové more

Kvetinkové more je snom detí, pretože som dieťa rýchlo k nemu letím. Vo vani sa dobre hrá, všade samá kvetinka. Lupienky mi voňajú, keď nožičky špliechajú.

Nočné hviezdíkové more

Nočné more plné hviezd, zaplávať si chcem aj dnes. Hviezdičky sa jagajú, do diaľav ma volajú.

žiaci 3. ročníka

Body Art maľovanie na telo

Maľovanie tela a tváre patrí k najstarším ľudským umeleckým prejavom. Je to druh umenia, ktoré používa ako základný prostriedok ľudskú tvár. Niektorí výtvarní tvorcovia ho dovedli k úplnej dokonalosti a originalite.

Ziaci 2. ročníka si vyskúšali svoje schopnosti v tomto odbore na netradičnej hodine výtvarnej výchovy. Vybrali si charakteristickú rozprávkovú postavu, na ktorú sa pokúsili zmeniť výraz tváre alebo časti tela pomalovaním svojho spolužiaka. Použili na to farby na telo alebo na maskovanie a líčenie. Pracovná atmosféra na hodine výtvarnej výchovy bola neuveriteľná. Deti vytvorili veľa pekných tvarov i farebné zaujímavých prác, ponúkame niektoré z nich k nahliadnutiu. Vložili do nich kus svojej fantázie, invenciu, kombináčnej schopnosti a cit pre krásu.

Mgr. Mária Buranská

Deň zamilovaných 14. február

O svätom Valentínovi, ktorý žil v 3. storočí nášho letopočtu, koluje celý rad legiend. Jednou z najznámejších je kresťanská legenda, ktorá popisuje obdobie za vlády cisára Klaudia II. Tento panovník rád a často viedol vojny, ale rímski muži jeho nadšenie nezdieľali a neradi vstupovali do vojska. Podľa Klaudia bol dôvod prostý, nechceli opúšťať svoje ženy a rodinu. Preto zakázal všetky zasnuby a sobáše v celom Ríme. Valentín bol rímsky kňaz, ktorý aj napriek cisárovmu zákazu tajne sobášil zamilované páry. Keď to Klaudius zistil, uväznil Valentína a odsúdil ho na trest smrti. Poprava sa konala 14. februára roku 296. Pred svojou smrťou napísal Valentín milostný list jednej žene, a tak vzniklo prvé valentínske pranie.

Už niekoľko rokov si pripomíname tento sviatok aj my na našej škole. Deti celý týždeň píšú malé valentínky svojim spolužiakom, pani učiteľkám, kamarátom a hádzajú ich do valentínskej pošty.

Malé srdiečko poteší každé jedno dieťa a svet je hneď veselší, keď vieme, že na nás niekto myslí.

Mgr. Monika Štrkolcová

Pani učiteľke z lásky

*Za to všetko, čo už vieme
s láskou vám dnes ďakujeme.
O tej láske všetkých detí
nech vám vravia naše kvety.*

Netreba veľa, len otvoriť monografiu o Závažnej Porube a v knihe prečítať, že naša pani učiteľka **Viola Jambrichová** učila v Závažnej Porube v rokoch 1960 – 1999. Tridsaťdeväť rokov. Je to rekord a patrí jej prvenstvo v dĺžke pôsobenia na porubskej škole. Koľko detí zasvätila do tajov písania, koľko detí naučila písať, čítať, poznávať svet. To by vedela vari rozprávať len kolektívna pamäť jej žiakov. Úcta a láska k deťom, porozumenie a trpezlivosť sprevádzali jej celoživotnú prácu.

„Nezabudli sme na vás, vážime si vašu prácu a pri jubileu chceme vyjadriť poďakovanie za všetko, čo ste vykonali pre naše deti. Dnes sú to inžinieri, lekári, spokojní a šťastní rodičia a ako sa spieva v piesni už sú združení v rodičovskom združení,“ prihovoriť sa k jubilanke starosta Pavel Baráni, členovia ZPOZ, pracovníci obecného úradu a priatelia oslovili jubilantku piesňou a vinšom:

*„Šťastie, ktoré tak málo chodí, nech sa vám
denne usmeje a za vašu prácu nech vám
každodenne v zdraví srdce zohreje.“*

-dm-

Cez fašiangy sa treba vyšantiť

SPRÁVNA VÝŽIVA, ZÁKLAD ZDRAVIA

V posledných rokoch sa čoraz viac zamýšľame nad zdravým stravovaním. Jednu skupinu tvoria ľudia, ktorí zdravou stravou chcú dosiahnuť trvalé zdravie, byť stále vitálnymi, dobre vyzerajúcimi a psychicky vyrovnaní. Druhú skupinu tvoria prevažne ženy, ktoré cez zdravé stravovanie chcú dosiahnuť peknú postavu.

Už Hippokrates vedel, že určitá strava je vhodnou prevenciou chorôb.

Choroba (aj obezita je choroba) je dôsledkom dlhodobého procesu intoxikácie organizmu a hromadenia odpadových látok v tele, ktorý začína už od narodenia.

.... nasledujúca myšlienka je obsiahnutá v tajníčke

Zlá životospráva, prostredie a psychický stav sú hlavnou príčinou postupnej nefunkčnosti organizmu.

Intoxikovať sa môžeme aj vlastnou produkciou tela – premnožením plesní, baktérií, parazitov a mikroorganizmov. A, samozrejme, stresom.

Všetko sa dá upraviť postupnou očistou organizmu a vylúčením toxínov, ktoré daný problém spôsobujú.

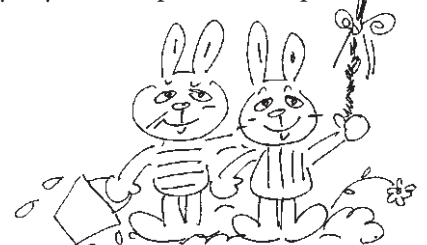
Očista vnútornosti zvyšuje ich funkciu. Ľahšie sa v nich vytvárajú enzýmy (urýchľovače chemických procesov, medzi iným aj odbúravania tuku) a hromadia vitamíny a minerály.

Zmenou stravovacích návykov, detoxikáciou a doplnením chýbajúcich živín sa vieme dopracovať k zdravému telu.

Dostačujúci prísun tekutiny urýchľuje odplavovanie toxínov, upravuje pH organizmu, urýchľuje odbúravanie tuku, zmierňuje celulitídu, pocit hladu, odstraňuje závraty spôsobené nízkym tlakom krvi.

Voda umožňuje správne fungovanie vnútorných orgánov, ktorými sú pečeň, žľazy, obličky, slezina, pankreas, žalúdok, tenké a hrubé črevo, obehový systém. Všetky chemické reakcie v tele môžu prebiehať len za prítomnosti vody.

To sú len niektoré myšlienky vytrnuté z knihy Antónie Mačingovej – Schudnite raz, ale navždy. Najedzte sa do štihlosti je jej druhá kniha, ktorá taktiež pojednáva a zaoberá sa otázkami zdravej výživy. Obe odporúčam do pozornosti.

•	1	I.	2	3	4	5	•	6	7	8	9	10	•	11	12	13	14	15
16							17						19					
							18						20					
21				II.														
22				23						25								
				24						26								
27				28								30				32	III.	
				29								31						
•	33					35					37				39			
	34					36					38				40			
41						42								44				46
						43								45				
47			48				50						52					
			49				51						53					
54						55			57						59			
						56			58						60			
61						62										64		
						63										65		
66				67						69					71			
				68						70					72			
•	73					75					77							79
	74					76					78							
80			81			83								84				
			82											85				
86						87							89					
						88							90					
91							92			94				96				
							93			95				97				
98						99			101						103			105
						100			102						104			
106					107					109						111		
					108					110								
112						113						115				117		
						114						116				118		
119				IV.														
120					121					122				123				

TAJNÍČKA -

SPRÁVNÁ VÝŽIVA - ZÁKLAD ZDRAVIA - ZOPÁR MYŠLIENOK

- 1 - škrabka na pluh
- 2 - druh gazely
- 3 - síra ch. zn.
- 4 - telev. anténa
- 5 - indický okrasný strom
- 6 - patriaci Ottovi
- 7 - vyrábala si tkaninu
- 8 - liptovské noviny
- 9 - syn Charmov
- 10 - športový kód Rumunska
- 11 - vojenský povel
- 12 - silák z rozprávky
- 13 - potomok
- 14 - Európsky pohár klubov
- 15 - dialky básn.
- 16 - očistenie tela i duše
- 17 - nem. mužské meno
- 18 - štátny majetok
- 19 - poľovnícka rozhľadňa
- 20 - hluk, kravál
- 21 - tíš, krot'
- 22 - hlb jamu
- 23 - hlavná tepna
- 24 - latinčina
- 25 - najväčšia rieka J. Ameriky
- 26 - Filipínčan
- 27 - zmenkový ručiteľ
- 28 - zákl. surovina na výrobu keramiky
- 29 - slovenský herec
- 30 - inf. choroba
- 31 - rokovania
- 32 - rázovité oblečenie
- 33 - značka lyží

- 34 - ústroj včely na opelenie a zber nektáru
- 35 - trhal básn.
- 36 - čínske ž. meno
- 37 - ch. prípr. na umývanie riadu
- 38 - prieplov v Strednej Amerike spájajúci Atlantický a Tichý oceán
- 39 - kam
- 40 - včelí domček
- 41 - produkt hnilobného rozpadu bielkovín
- 42 - otec nymfy Aigíny
- 43 - Rebeka dom.
- 44 - Ústr. rada odborov
- 45 - pretek. vodácky čln
- 46 - germánsky obor
- 47 - stredová čiara
- 48 - mužské meno
- 49 - naša mena -rébus-
- 50 - knižné vydavateľstvo
- 51 - nerob na potoku hatanicu náreč.
- 52 - tvory vytvorené klonovaním
- 53 - ženský antikoncepcný prípravok
- 54 - fínsky kúpeľ
- 55 - v, vnútri lek.
- 56 - alsaský básnik a sochár, Hans - - - -
- 57 - čiernomorský prístav
- 58 - pekne zapýtaj
- 59 - požívam potravu
- 60 - „ečko“
- 61 - ohraničená plocha
- 62 - som bezdomovec na lepší život
- 63 - povodne
- 64 - jodovodík zn. alebo citosl. smiechu
- 65 - boulenové lanko hovor.
- 66 - šport. kód Korejskej republiky
- 67 - metropola v ktorej sa nachádza Stra-

hov a Ruzyň

- 68 - ázijský byvol
- 69 - hmota
- 70 - vymieňač iónov
- 71 - ihličnatý strom
- 72 - hrada, klada
- 73 - dokonči kopanie
- 74 - pôda je od diviakov
- 75 - včela bot. alebo posvätný býk
- 76 - obmotal, obvil
- 77 - nafotil som niekoľko ženských tiel
- 78 - zápasište, ring, dom športových hier
- 79 - meno speváčky Sumac
- 80 - odkvapová rúra bez -ňa-
- 81 - astát ch. zn.
- 82 - pohlavná láska
- 83 - majiteľ otrokov
- 84 - rušenia
- 85 - dusík ch. zn.
- 86 - jazero rusk.
- 87 - žiak s červenou šatkou na krku česky
- 88 - nič
- 89 - navrš lánaním
- 90 - gynekológ novorodenca
- 91 - prudko schmatol
- 92 - taliansky súhlas
- 93 - ohňom slaninku na rožni
- 94 - európska organizácia
- 95 - ...sa alkoholom alebo veľkou láskou
- 96 - rozhranie 2 rolí, koniec rolí alebo aj li-mit
- 97 - kruhový korálový ostrov
- 98 - črevá plnené zemiakmi a škarkami
- 99 - maorský boh, stvoriteľ
- 100 - označ. miesta pre dosed helikoptéry
- 101 - Tonko česky
- 102 - egyptský boh pohrebísk
- 103 - tu máš
- 104 - súčasť éterických olejov
- 105 - ažúrová výšivka hovor.
- 106 - pomoc
- 107 - zlá neporiadna žena nár.
- 108 - starorímska minca
- 109 - skupina ml. ľudí i ozdoba nevesty
- 110 - garant skúšky
- 111 - ego v osob. zámene
- 112 - čia je (1. ženy)
- 113 - klasický spoloč. tanec
- 114 - dodatok v liste
- 115 - vajčko lekár.
- 116 - vajce po nem.
- 117 - opak rozširuj
- 118 - majstrovstvá Európy
- 119 - teak ináč
- 120 - útok kniž.
- 121 - lodenicový sklz
- 122 - rímska 3
- 123 - Shakespearov kráľ

za I. časťou tajničky - označ. teploty

za II. časťou tajničky - has smäd

za III. časťou tajničky - ŠPZ Bratislava

za IV. časťou tajničky - citosl. hlasu kravy

Pomôcky: ACHAN, ARP, ANUP, IO, KARABAN, SKATOL, YMIR

Pozor! V krížovke nie sú dodržané dĺžne! Správne znenie minulej tajničky: ...umocneného vysieteným stromčekom obsypaného VOŇAVÝM IHLIČÍM, ISKRIACOU INOVAŤOU A VOŇOU VYLUDZUJÚCICH PRSKAVIEK

Autor krížovky: Pavel Staroň

V raji Mexika

Mexický Yucatán je o štvrtinu menší ako Slovensko

• RoEl Castillo v Chichen Itza a my

Yucatánsky poloostrov

Práve spojením tropického podnebia, teplého mora, rozmanitej prírody a historických pamiatok nám učaroval mexický poloostrov Yucatán. Patrí medzi najviac navštevované oblasti Mexika. Je to územie na juhovýchode krajiny, o štvrtinu menšie ako Slovensko. Územie z jednej strany obmýva Mexický záliv a zo strany druhej Karibské more. Nájdete tu asi najkrajšie piesočné pláže, druhý najväčší korálový útes a architektúru, čo dýcha históriou. Práve spomínané atrakcie každoročne prilákajú na tieto miesta milióny turistov a milovníkov potápania.

Riviera Maya

Pri našej prvej návšteve Yucatánu nám počasie vôbec neprialo. Pripadali sme si ako v období dažďov, kedy jeden tropický lejak striedal druhý. Podnikli sme preto niekoľko výprav za pamiatkami starej kultúry Mayov, dávnych obyvateľov strednej Ameriky. Asi 6 miliónov ich potomkov žije v Latinskej Amerike dodnes a najviac práve v Mexiku. V odľahlých oblastiach stále rozprávajú autentickými jazykmi a uchovávajú si tradičnú kultúrnu identitu. Yucatánsky poloostrov je posiaty pozostatkami ich prastarých osád. Časť pobrežia medzi veľkomestom Cancún až na juh k hraniciam s Belize sa volá Riviera Maya, čiže Májska riviéra.

Skvosty archeológie

Jedným z najfotogenickjších a najpopulárnejších miest sú pyramídy v Tume, malom mestečku na pobreží Karibiku. Mayské stavby pri mori patria skôr medzi výnimky. Častejšie boli budované vo vnútrozemí, najviac v džungli. Tulum, ako významný prístav, predstavoval súčasť systému opevnení, ktoré ochraňovali domorodcov

• Miestni rezbári a predajcovia suvenírov

Určite nepatríme do kategórie turistov, čo dokážu stráviť dovolenku pri mori a ani jeden deň neopustia bar hotela a prilehlú pláž. Vždy si musíme „odskočiť“ na pár výletov s cieľom poznávať okolie a spôsob života miestnych obyvateľov.

pred nájazdmi nepriateľov. Vďaka svojmu umiestneniu na vysokom útese priťahuje tisíce návštevníkov denne. Ak by ste sa chceli vyhnúť veľkým davom, odporúčame privstať si a pyramídy navštíviť skoro ráno. Potom sa možno presunúť do mestečka medzi tzv. cabanas, do malých hotelíkov alebo chatiek obklopených príjemnými reštauráciami a barmi. A, samozrejme, vykúpať sa v nádhernom tyrkysovom mori. Biela piesčitá a takmer ľudoprázdna pláž, uchránená od výstavby veľkých hotelových komplexov nám vyrazila dych. Rovnako zaujímavé bolo potápanie pri korálovom útese.

Najvyššia prístupná pyramída je v Cobe

Asi 40 km na západ od Tulumu, smerom do vnútrozemia, leží ďalšie archeologické stredisko Coba, objavené vlastne až na začiatku 20. storočia. Doposiaľ bola reštaurovaná iba malá časť z rozľahlého komplexu. Tu počas najväčšieho rozmachu žilo až 100 000 ľudí. Celý deň sa môžete preplietť úzkymi cestičkami v džungli, ktoré vás doveďú k ruinám, čo zarástli bujnou vegetáciou. Sprievod vám bude tvoriť množstvo vtákov, motýľov a opíc.

Najznámejšou pyramídou v Cobe je tzv. Veľká pyramída - Nohoch Mul. Je to aj najvyššia pyramída na Yucatáne a predstavuje jedinu pyramídu prístupnú verejnosti. Kto netrpí ťažkosťami z výšok, môže s pomocou lana vystúpiť po 120 schodoch do výšky asi 46 m a na vrchole si potom dopriať výhľad na okolitú džungľu a vyčnievajúce chrámy. Táto vyhládka určite stojí zato.

Kto hru prehral, zomrel

Najznámejším a najväčším archeologickým strediskom Yucatánu je oblasť Chichen Itza, kedysi hlavné mesto Mayov. Je zaradené medzi svetové pamiatky UNESCO. Tento veľký, zachovalý a sčasti zrekonštruovaný komplex je prehliadkou rôznych mayských stavebných štýlov. Dominantu tvorí najväčšia pyramída - chrám Kukulkána, alebo El Castillo - Zámok. Archeológovia objavili v polovici minulého storočia vo vnútri pyramídy ešte jeden menší chrám s oltárom a trónom v podobe červeného jaguára. Bohužiaľ, prístup do tejto vnútornej pyramídy bol v roku 2006 pre verejnosť zatvorený. Veľmi populárnym

dňom na návštevu Chichen Itza je jarná alebo jesenná rovnodennosť. Slnko pred západom vrhá tieň na schody pyramídy El Castillo pod špeciálnym uhlom. Schody potom vyzerajú tak, akoby sa po nich plazil had - podoba boha Kukulkána. V Chichen Itza tiež nájdete najväčšie ihrisko pre zvláštnu loptovú hru. Hráči dvoch tímov sa snažili pomocou svojho tela (mimo končatín) skórovať loptou do kamenných „prsteňov“ na stenách ihriska. Podľa niektorých výskumov mala táto hra silný rituálny charakter a spájali sa s ňou aj ľudské obete. Hru nútili hrať zajatcov a tím, ktorý prehral, bol obetovaný bohom.

Posvätné cenoty

Pri našej druhej návšteve Yucatánu sme sa sústredili viac na prírodu. Rozhodli sme sa preskúmať miestne cenoty: zatopené podzemné jaskyne a krasové útvary. Veľká časť poloostrova je totiž pretkaná rozsiahlym systémom podzemných riek. Postupným rozkladom vápencových štruktúr, eróziou a pôsobením dažďov sa tu a tam prepádli ich stropy. Tak vznikali hlboké nádrže a jazierka, ktoré slúžili ako zdroje pitnej vody. Niektoré sú stratené v džungli, iné boli Mayskou civilizáciou využívané k rituálnym obradom, ako napríklad posvätná cenota v Chichen Itzá. Dnes sú populárne hlavne medzi potápačmi a ako prírodné kúpaliská medzi domácimi obyvateľmi.

Nám sa najviac páčila Gran Cenote v Tume. Pri vstupe vypadala ako malé jazierko v tvare polmesiaca. Pri potápaní sa nám však otvoril úplne iný svet. Okolo nás plávali farebné rybky, občas aj korytnačky a v tmavomodrej vode zo stien viseli najrôznejšie vápencové útvary. Pod hladinou vody sa steny jaskyne rozširovali do obrovských podzemných chrámov. Ako svetla ubúdalo, museli sme dávať pozor, aby sme sa v spleti jaskýň nestratili.

• Pohľad z mora na pyramídy v Tume

Počas dvoch krátkych návštev sme poznali iba malú časť toho, čo poloostrov Yucatán návštevníkom ponúka. No je pravdou, že všetko sa ani do tohto článku úplne nezmestí. Tak možno pokračovanie nabudúce. Alebo sa do Mexika vyberte sami. Lebo hovorí sa a je to pravda: „Radšej raz vidieť, ako stokrát počuť.“

Roman a Petra Klobušiakovci

Poznámka redakcie: Predstavujeme autorov cestopisnej reportáže: Ing. arch. Roman Klobušiak má korene v Závažnej Porube. Mama Emília Klobušiaková, r. Šuleková. Jeho manželka Mgr. Petra Klobušiaková pracovala ako tajomníčka Velvyslanectva Českej republiky v Ottave - Kanada. Patria do rodiny čitateľov Porubských novín.

Predišli nás do večnosti

*Lúčim sa s tebou,
rodina,
aj s vami, priatelia
moji.
Prišla už moja ho-
dina,
nech spomienka nás
navždy spojí.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 16. januára 2012 vo veku 84 rokov opustil náš drahý brat, švagor, strýko a ujo

Ing. Ľudevít Bróska

Posledná rozlúčka so zosnulým sa uskutočnila 18. januára 2012 o 14. 00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube.

Sestry Emília a Ema s rodinami, švagríné Želka a Emka s rodinami, netere, synovci s rodinami a ostatná smútiaca rodina vyslovujú slová poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na pohrebe.

*Neplačte, že som
odišiel,
ten klud a mier mi
prajte
a v srdci večnú spo-
mienku
si na mňa zachovajte.*

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás v 91. roku života opustil náš drahý otec, starý otec, švagor a krstný otec

Peter Agnet

Posledná rozlúčka sa uskutočnila v stredu 25. januára 2012 o 14. hod. v Dome smútku v Závažnej Porube.

Dcéra Libuša s rodinou, syn Pavol s rodinou a ostatná smútiaca rodina ďakujú za kondolencie, kvetinové dary a pohrebnému zhromaždeniu za účasť na poslednej rozlúčke.

*Žiadna smrť nie je zlá,
ak jej predchádzal
dobrý život.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 9. februára 2012 v 87. roku svojho života opustila

Zuzana Páricková rod. Jurečková

Posledná rozlúčka sa uskutočnila v pondelok 13. februára 2012 v Dome smútku v Liptovskom Mikuláši.

Dcéra Zuzana s rodinou, vnuci Tomáš a Andrej, vnučka Zuzka, brat Ján s rodinou, sestra Hanka s rodinou a ostatná smútiaca rodina, priatelia a známi.

*Žila tíško, skromne,
nevinne,
odišla tak, ako odíde
svetlo,
keď príde noc a deň
sa pomínie.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 24. februára 2012 v 90. roku života opustila naša drahá mama, stará a prastará mama, sestra, švagrína, krstná mama a teta

Margita Krišková rod. Jenčíková

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou sa uskutočnila v nedeľu 26. februára 2012 o 14. 00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube.

Deti s rodinami a ostatná smútiaca rodina vyslovujú slová poďakovania za všetky kvetinové dary, prejavy spoluúčasti a prítomným na poslednej rozlúčke vyjadrujú poďakovanie.

Predstavitelia Matice slovenskej priniesli Milanovi Rúfusovi veniec

• 9. marca 2012

Pri hrobe recitovali verše

Pri treťom výročí úmrtia Milana Rúfusa (1928 – 2009) zašli na miesto posledného odpočinku básnika žiaci Základnej školy v Závažnej Porube, ktorá nesie jeho meno. Na cintorín prišli v pondelok 16. januára 2012 v sprievode pani učiteľky. Zapálili sviečku a recitovali aj tieto verše rodáka: „Anjeličku, môj strážničku, opatruj našu Zemičku... Ona dala ockov, mamy všetkým deťom sveta. Pánboh ju chcel, nuž ju stvoril. Zemička je svätá...“ Pri spomenutom výročí položil na hrob Majstra slova kyticu kvetov aj starosta P. Baráni a predstavitelia občianskeho združenia Naveky závažná. -dm-

Všetko je v čase; v prchajúcom prúde, rodí sa, je a zaniká.

Pred tromi rokmi 11. januára 2009 sa natrvalo uzavrel život i dielo Milana Rúfusa.

Pochovaný je v Závažnej Porube podľa jeho vôle tak, aby s večnosti naveky hľadel na milovanú Poludnicu.

Ako spomienku ponúkame torzo z rozhovoru B. Dubníčkovej s básnikom roku 1988. In: **Rozhovory so sebou a s tebou /I/ Bratislava 1998**

Keby vám dal niekto druhý život, čím by ste ho naplnili?

V tomto storočí a za daných podmienok by som sa za ponuku druhého života poďakoval, ale neprijal by som ju.

Čo sa vám páči na deťoch, okrem úprimnosti? Všetko.

Čo by ste odkázali mladým ľuďom, ktorí chcú a cítia, že musia písať?

Aby si najprv overili, či ozaj musia písať. Báseň je skutočne syntézou daru a práce. Pracovitý chce, ale len obdarovaný musí. No dar je bez podoby. Tú musí dať obdarovaný. A to je zas kus tvrdej práce.

Pripravil: -dm-

Posolstvo otca

Dňa 13.1.2012 zišli sa po tretíkrát v Dome Milana Rúfusa poradcovia a rodičia detí vyžadujúcich zvláštnu starostlivosť.

Pripomenuli si 3. výročie nečakaného odchodu básnika a otca. Jeho nekončnú trpezlivosť pri výchove dcéry Zuzanky, jeho presvedčenie, že tradícia role ženy predovšetkým ako vychovávateľky detí je nemenná, jeho názor, že vzťah spoločnosti k postihnutým vyjadruje stupeň kultivovanosti spoločnosti, prosbu k dospelým „nerúcať hniezda“, kým sú v nich mláďatá.

Akciu zorganizovalo Občianske združenie Naveky závažná.

Ing. Vlasta Jančiová

• 16. januára 2012

ŠPORT

Jedenásť hráčov, jedenásť otázok

Peter Matko:

„Jeden tréner,
jedenásť odpovedí.“

Pre porubskú futbalovú verejnosť ste dobre známy. No čo povieť tím, čo vás nepoznájú?

Mám 47 rokov, manželka Eva, dcéra Petra, syn Tomáš. Pracujem ako energetik Bytového podniku Liptovský Mikuláš, a.s.

Máte za sebou bohatú športovú kariéru. Ktoré športy sú vám okrem futbalu blízke?

V prvom rade to bol futbal, ktorý som začínal hrať s kamarátmi v L. Trnenci v časti „Priekopa“ a zväčša to boli kolektívne športy, ktoré sa mohli na dedine hrať – basketbal, volejbal, v zime hokej.

Donedávna ste ešte aktívne hrával. Dressedy ktorých klubov ste obliekali?

S futbalom som začínal ako žiak v Liptovskom Trnenci. Od 1978 som začal hrať za MD a SD v LM do 1984. Potom som nastúpil za „A“ mužstvo LM až do 1986, kedy som prestúpil do Tatranu Okoličné. Tu som pôsobil do r. 2003. Dva roky som hrával v Dúbrave a dva roky v Závažnej Porube. V závere hráčskej kariéry som ešte v r. 2010 – 2011 hral 1. okresnú triedu v L. Jáne.

Za sebou máte aj niekoľkoročné trénerské skúsenosti.

S trénerskou kariérou som začal v jeseni roku 2007, kedy ma oslovil LM, aby som robil asistenta pri „A“ mužstve. Pracoval som s trénermi Ľubom Páleníkom, Petrom Zelenským, Milanom Nemcom a do záveru jesennej časti r. 2009 s Lacom Totkovičom. Na jar 2010 som začal trénovať MD spolu s trénerom Jánom Plevom, ktorý bol tréner SD. Tu som bol do augusta 2011 a od polovice septembra 2011 pôsobím v Z. Porube

Počas jesennej časti ste bol oslovený prebrať „A“, mužstvo, bolo to ťažké rozhodovanie?

Pri MD v LM som prestal z pracovných dôvodov (málo času na tréningovanie) a tak som si chcel trochu dopriať oddych. Prišla však ponuka od predsedu klubu ZP Palka Beťku. Po krátkej úvahe som ponuku akceptoval. Šiel som do prostredia, ktoré mi bolo známe a až na pár zmien v mužstve som poznal aj celý káder, takže rozhodovanie bolo o to ľahšie.

Mužstvo nebolo v najlepšej pohode. Na čo ste sa hlavne zamerali?

Mužstvo ako také bolo po fyzickej stránke pripravené dobre, takže bolo potrebné nakopnúť „psychiku“ a možno získať väčšiu chuť do hry a futbalu.

Pod vašim vedením chlapci až do konca jesene neprehrali. Ste spokojný?

Možno tréningový proces nebol ideálny (študenti, práca), no v zápasoch išli chalani naplno podľa svojich možností a toto poctivé „behánie“ a nasadenie im ukázalo, že sa dá futbalovému šťastiu pomôcť a tím aj vyhrať zápasy, takže som spokojný.

Do zimnej prípravy sa už nezapojili Michal Olejár a Miroslav Blašík, kto ich nahradí?

Zimná príprava je aj o tom, aby sa do tréningového procesu zapojili prípadné nové posily a mladíci z dorastu. Do prípravy sa zapojil Martin Trnovský z Palúdzky, ale materský klub ho neuvolnil pre jarnú časť. Z odchovancov sú to Pavel Beťko a Dušan Gregor a nastúpil aj hráč zo Senegalu – Arif. Nevylučujem, že príde aj nejaký hráč z LM.

Do jarných odvetí vstúpime z dobrej pozície. S akým cieľom?

Pokračovať v jesenných výkonoch. Nič nepodceňovať a umiestniť sa čo najvyššie v tabuľke. Predvídať solídnu hru na ihrisku. Máme dobrú východiskovú pozíciu a je možno čas skúšať rôzne alternatívy na jednotlivých postoch a tím dať šancu hrať všetkým hráčom a tak pripravovať káder na ďalšiu sezónu.

Kde vidíte najväčšie prednosti a na čom treba hlavne popracovať?

Prednosťou tohto mužstva je dobrý kolektív, ktorý nežije len na ihrisku, ale aj mimo neho. Všetci chcú hrať futbal a sú naladení na jednu „vlnu“. Chlapci sú ochotní pracovať na sebe, a preto sa mi s nimi dobre pracuje. No a vo futbale treba rozvíjať alebo si udržať na úrovni všetky činnosti, ktoré futbal vyžaduje.

Zrkadlom práce všetkých, čo sa na chode futbalu v ZP podieľajú sú fanúšikovia. Porubskí priaznivci sú nároční, ale vedia oceniť kvalitnú prácu a poctivý výkon. Čo im odkážete?

Za výkonomi mužstva nestojí len práca trénera alebo „chalanov“ z kádra, ale sú tu ďalší ochotní ľudia, ktorých síce navonok nevidieť, no cítiť to na chode a servise okolo klubu. Výkony hráčov v Z. Porube už dávno prekročili hranice klubu a chodia sa na ich hru pozerať fanúšikovia zo širokého okolia. Prajem Porube, aby sa všetci ľudia, ktorí prídu do tohto futbalového stánku, cítili čo najlepšie a odchádzali s dobrými dojmami z futbalu a prostredia.

Za rozhovor poďakoval Pavel Šarafín ml.

Turistický kalendár TO ŠK Závažná Poruba na rok 2012

marec: podľa počasia – vychádzky v okolí

apríl:	1.4.2012 Boce
	8.4.2012 Liptovský Starhrad
	15.4.2012 Stanišovská jaskyňa
	22.4.2012 Pravňáč
máj:	6. 5.2012 Siná
	13.5.2012 Šíp
	21.5.2012 Rozsutec
	27.5.2012 Poludnica
jún:	3. 6. 2012 Krížna
	10.6.2012 Krakova Hoľa
	17.6.2012 Sivý vrch
	24.6.2012 Jaskyňa mŕtvych netopierov
júl:	1. 7.2012 Kasprov vrch
	8. 7.2012 Veľký Bok
	15.7.2012 Furkotská dolina
	22.7.2012 Súľovské skaly
	29.7.2012
august:	5. 8.2012 Jakubín – Otrhance
	12.8.2012 Bielovodská dolina
	19.8.2012 Tlštá
	26.8.2012 Rysy
september:	2. 9.2012 Bystrá
	9. 9.2012 Priečne sedlo
	16.9.2012 Kôprovský štít
	23.9.2012 Tri kopy
	30.9.2012 Baranec
október	7.10.2012 Salatín
december	26.12.2011 Poludnica
	31.12.2012 Choč

* možné zmeny podľa záujmu, počasia a možnosti dopravy.

Spracoval Ing. M. Kulhavý

O. Kováč: „Bezpečnosť pri lyžovaní stojí na prvom mieste!“

Záchrannú činnosť, transport a neodkladnú dopravu v Lyžiarskom stredisku SKI OPALISKO v Závažnej Porube zabezpečuje Horská záchranná služba. Dvojčlenná dobrovoľná posádka vykonáva službu denne v čase prevádzky 9.00 – 16.00 hod. Horskí záchranári sú pripravení zasiahnuť okamžite. Pripomínajú však: nepreceňujte svoje sily a na pamäti majte svoje zdravie. Lyžiarom prajú pohodovú lyžovačku a žiadne úrazy.

-dm-

Dvadsať rokov obliekal reprezentačný dres Závažnej Poruby

Organizovaný šport a Jaroslav Mudroň sú vrstovníci

Legenda porubského futbalu, Jaroslav Mudroň si na púti životom v tomto roku zaznamenal osem desaťročí. Okrúhle narodeniny sú určite príležitosťou k tomu, aby sme zrekapitulovali vydarenú kariéru športovca a pripomenuli známu múdrosť: mladosť žije z nádeje, požehnané roky zo spomienok. Je to tak: čas beží a roky nezastavíš.

Brankár

Už ako šesťnásťročný mladík sa postavil do brány dorastu Závažnej Poruby. O tri roky neskôr nastúpil za Áčko. V bráne sa však dlho nezohrial. Čakala ho základná vojenská služba, ktorá trvala dvadsaťštyri mesiacov. Druhým rokom ako „základák“ už chytal za PDA (Posádkový dom armády) Hodonín. Bola to súťaž medzi vojenskými útvarmi a mala vysokú úroveň. Veď na vojenčinu nastupovali všetci mladenci vo veku devätnásť rokov bez rozdielu, teda aj futbalisti z celého bývalého Československa.

Po vojenčine na Morave stál rovných dvanásť rokov v porubskej bráne. „Keby som len stál, to by bolo zle. Ja som chytal letiacu futbalovú loptu.“ A vysvetlil: „Poslanie brankára je veľmi náročné. Vďačné aj nevďačné. Náročné na fyzickú zdatnosť, koncentráciu, rýchlosť reakcií... Hráči musia vidieť v brankárovi istotu. Neraz rozhodne o výsledku zápasu. No stane sa, že to jednoducho nejde. Takže spoluhráči i publikum musia pochopiť a prepáčiť, ak sa niečo nepodari,“ povedal dlhoročný, skúsený brankár. Úspech je radosť, neúspech žiaľ. Ale či budeme len dobré veci prijímať? V šesťdesiatom druhom to dotiahol k tridsiatke. Vystriedali ho mladší. Čo je však zaujímavé? Po sezóne 1961/62 neprestal s futbalom. Postavil sa do brány porubského Běčka a tam zotrval rovných desať rokov. „Spomínam si na môj rozlúčkový zápas. Poruba hrala s Košicami s výsledkom 1 : 4. Jediný gól Z. Poruby strelil Mišo Zelina. Dodnes si opatrujem brankárske rukavice, ktoré mi podaroval brankár VSS Košice Anton Švajlen. Pred hosťami i našim mužstvom vyzdvihol a ohodnotil moje brankárske umenie. Bol to excelentný brankár, možno povedať vzor viacerých brankárov. Slová ocenenia výkonu a k tomu darček na pamiatku od takejto osobnosti majú pre futbalistu nemalú hodnotu,“ pripomenul priateľský zápas z roku 1971.

Tréner

Futbalová kronika zaznamenala, že tri roky pôsobil ako tréner dorastu a pod jeho taktovkou sa podaril tomuto mužstvu postup z II. do I. triedy. „Najviac ma potešilo, že v priebehu dvoch rokov prešli všetci moji zverenci do Áčka,“ vyznal

sa z trénerského úspechu. Takže potvrdzujeme, že práca s mládežou sa vypláca. Má horké korene, ale prináša sladké ovocie. Štyri roky sa venoval aj žiakom, ktorých doviedol do druhej triedy, čo bol v tej dobe veľký futbalový triumf.

Nesmieme však zabudnúť, že tréner musí ovládať aj teóriu futbalovej hry, pravidlá, základy psychológie, zdravotvedy a iných disciplín zaoberajúcich sa človekom. Rozšíril si odbornú trénerskú spôsobilosť absolvovaním rôznych kurzov a získal III. kvalifikačný stupeň. V rozhovore pripomenul, že takúto odbornosť v Porube dosiahol aj nebohy Ivan Jambrich od kostola. V tej dobe len dvaja Porubania.

Funkcionár

Po aktívnej hráčskej kariére a zmysluplnom trénerskom pôsobení začal funkcionáriť.

„Tak by to malo byť. Najlepší funkcionári sú bývalí hráči, ktorí futbalu rozumejú prakticky i teoreticky,“ vyjadril svoj názor. A tak celých päť rokov sedával na stoličke podpredsedu futbalového oddielu. Netreba vari vysvetľovať, že aj táto náročná aktivita si vyžaduje veľa odriekania, veľa času stráveného na ihrisku. To sú prípravné zápasy, sledovanie tréningov, zápasy vonku a množstvo drobnej organizačnej práce, ktorú fanúšik nevidí.

Vrstovník

Narodil sa pár mesiacov po tom, čo sa začala písať história porubského športu. Rok 2011 bol rokom 80. výročia organizovaného športu v Závažnej Porube.

Takže porubský šport a Jaro Mudroň sú vrstovníci. Čo k tomu dodal?

„Podobne ako ŠK futbalom žijem od detstva. Futbal je hra, ktorá chce srdce. Vie potešiť, dodať nových síl, ale aj zarmútiť. Ako každý šport. Šport však nie je o víťazstvách, úspechoch, či bohatstve. Ciele a hodnoty sú ďaleko vyššie. Nemal by to byť biznis. Futbal je hra hier, hra kolektívu, mužstva, ktoré si rozumie, vzájomne si pomáha, nielen na ihrisku, ale aj v živote. Futbalisti vždy držali spolu. Bez rozdielu klubov, či farieb. Mám mnoho priateľov medzi našimi najväčšími rivalmi, či súpermi, s ktorými sme hrávali derby. Aj po rokoch sa stretneme, zaspomíname, povieme si, len keby zdravie prialo,“ dodal. A nezabudol vyjadriť to, čo potreboval pri svojom i sviatku porubského športu povedať.

Vinšovník

„Porubskému futbalu, pri spoločnom, rovnakom jubileu, prajem pekné výsledky. Nielen v jeseni, ale aj na jar. Aby sa vyhýbali zranenia, mládežnícke mužstvá zodpovedne pristupovali k tréningom. Hralo sa naplno a s plným nasadením: technicky i kombinačne. Hral sa moderný futbal. Aj tu platí známe: ťažko na tréningu, ľahko na zápase. Aby mladí futbalisti mali z hry radosť, aby ich to bavilo. Trénerovi prajem, nech má šťastnú ruku pri zostavovaní mužstva. Aby premyslene a s efektom striedal hráčov. Aj to predstavuje kus umenia. A futbalovému výboru? Želám dobré, pevné nervy a múdre rozhodnutia, ktoré len prospejú a budú na osoh porubskému futbalu. Nakoniec, čo prajem fanúšikom. Aby odchádzali z ihriska spokojní aj vtedy, keď nevyhráme, lebo sledovali dobrý futbal nielen našich, ale aj hráčov súpera. Súpera si treba vážiť. Ako doma, tak aj vonku a nezabudnúť, že sa hrá na dve brány a len jedna je tá naša. Práve v tej som stál viac ako dvadsať rokov.“ A nám prichádza na myseľ myšlienka svietiaci na priečelí domácej Jednoty dôchodcov. Jej obsah vyzerá ako šaty ušité na mieru práve nášmu oslávencovi. Človek starne, môže mať však mladého ducha.

text: Dušan Migala, foto: archív

• Mužstvo Závažnej Poruby. Z. Poruba – VSS Košice 1 : 4. **zľava prvý rad:** Julo Bartoš, Pavel Baráni, Ján Králik, Milan Kováč, Braňo Piatka, Vlado Šarajin, Ján Kováč **druhý rad zľava:** Vlado Medľa, vedúci mužstva, Karol Varga, Zdeno Piatka, Ludo Broska, Paľo Staroň, Ján Kubín, Vlado Kováč, Jaro Mudroň, Ludo Míša, predseda TJ

Služby lyžiarom

Nielen autá, ale aj lyže potrebujú servis. Lyžiarsky, snowboardový servis, požičovanie lyžiarskej výstroje a lyžiarsku školu poskytuje JUR - SPORT - AGENCY. Toto zariadenie sa nachádza v blízkosti chaty Horskej služby v Závažnej Porube.

Nielen lyže, aj korčule majú slovo

Univerzálne ihrisko v Areáli Mateja Staroňa začalo v týchto dňoch fungovať ako klzisko. Najskôr si domáci hasiči dali riadne do tela. Ručne odstránili viac ako 50 cm vrstvu snehu, rovinu poliali a ľadová plocha bola pripravená. Tu bolo korčuľovanie ďaleko bezpečnejšie ako na Váhu, alebo jazere.

Čo sa bude páčiť? Lyže, sane, korčule?

Hoci kruté mrazy zimných dní dali poriadne zabráť zásobám pevného paliva a do nevidaných otáčok roztočili elektromery, vytvorili ideálne podmienky pre zimné športy. Je pravdou, že každý človek, bez rozdielu veku potrebuje pohyb. Športuchtivý ľudský tvor má teda na výber: prechádzku na čerstvom vzduchu zasneženou prírodou, zjazd, bežky, sánky a či korčule... O tom, že klzisko v Areáli telesného pohybu Mateja Staroňa prilákalo korčuľiarov a hokejistov niet pochýb. Ľadová plocha bola prístupná po celý deň.

Futbalisti hodnotili rok, povedali čo ďalej

Futbalový oddiel ŠK tvorí 98 členov. Výročného rokovania sa zúčastnilo 55 členov a dvaja hostia. Starosta P. Baráni a predseda komisie OcZ pre kultúru, šport a vzdelávanie D. Migala.

Správu o činnosti FO predniesol predseda ŠK Pavel Beško. Hovoril o tom, čo bolo dobré, zlé a čo očakáva od nového roku. Uplynulý rok hodnotil ako jeden z najúspešnejších rokov v športovej histórii obce. Nebol to len rok futbalu, ale aj čas viacerých aktivít v roku 80. výročia organizovaného športu v obci. V závere vyjadril želanie, aby všetky štyri družstvá hrali dobrý futbal, dosahovali dobré výsledky a fanúšikovia odchádzali zo štadióna usmíati a spokojní. Potom schválili plán práce na rok 2012.

• Najlepší futbalista roka 2011 Milan Vyskoč (vľavo), Ing. P. Beško, predseda ŠK

Na stretnutí futbalistov vyhlásili najúspešnejších futbalistov roka 2011: ml. žiaci: Juraj Fecske, st. ž. Patrik Vyskočil, dorast Dano Košťál, dospelí Milan Vyskoč. Ceny odovzdal predseda ŠK P. Beško a starosta P. Baráni. Futbalisti sa rozišli s rozhodnutím šetriť a hospodáriť s financiami tak, ako doma. Popriali si zdravie a športové šťastie aj v roku nastávajúcom.

• Ocenení: horný rad zľava: Vyskoč, Repček, Košťál, Šimček, Perašín, starosta obce Baráni, predseda ŠK Beško, dolný rad zľava: Beško, Vyskočil, Obrčan, Ilavský, Mlynček, Fecske, Ilanovský

Čo sa v mladosti naučíš

Hlavným cieľom cvičenia rodičov s deťmi je formovanie pravidelných návykov pre pohybovú činnosť.

Deti získajú základné pohybové schopnosti, správne držanie tela, koordináciu pohybov, cvičia pohybovú pamäť. Poznávajú a používajú náradie a náčinie a učia sa bezpečnosti pri cvičení, vytrvalosti, odvahe a priateľstvu.

Už začalo vaše dieťaťko chodiť? Každý pondelok od 17. hod. do 18. hod. cvičia rodičia s deťmi pod vedením kvalifikovaných cvičiteliek. Teraz je zapísané 15 detí. Telocvičňa je veľká. Miesta je tu dosť. Pre všetkých. Malých aj veľkých.

Beh je náš liek

Určite netreba vysvetľovať, že čoraz populárnejším sa stáva bežkové lyžovanie. Z pohľadu spaľovania tukov, chudnutia a zdravého pohybu na čerstvom vzduchu. Keď sa pridajú nádherné pohľady na okolitú prírodu a nadšenci tohto športu ponúknu udržiavané bežkárske trate, nieto čo rozmýšľať. Ideálne podmienky neboli šesť rokov. Bežkové trate boli perfektne upravené.

text: -dm-

Svetlana a Monika Mudroňovie patria k talentom spod Poludnice

Vrabce z trňa na trň, dievčatá z bazéna brnk do školy.

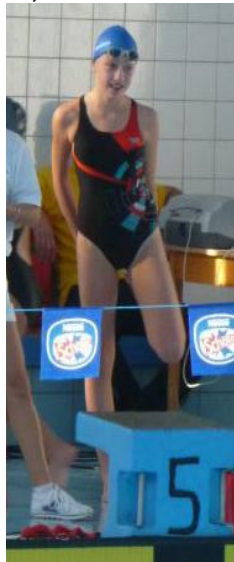
• Svetlana, Monika Mudroňové

Šport je náš život

Podme v našom rozprávaní princípom po staršom do mlyna. Staršia zo sestier je študentkou Gymnázia v Liptovskom Hrádku. Prioritu jej záujmu predstavuje výpočtová technika a netají sa tým, že bez počítača si už nevie život predstaviť. „Ešte som nie rozhodnutá, no po maturite pomyšľam študovať na vysokej škole informatiku v kombinácii so športom. Šport mám v krvi. Ak by som sa stala učiteľkou telesnej výchovy, alebo trénerkou, stala by sa moja práca mojim potešením. Uvidíme, všetko je ešte na stanici budúcnosti,” vysvetlila svoje plány a ciele života staršia Svetlanka. Mladšia Monika zas navštevuje Základnú školu Janka Kráľa na Podbrezinách v Liptovskom Mikuláši a rada by kráčala v šľapajách staršej sestry. „Ťažko dnes odpovedať na otázku, čím chcem byť. Viem ale, že je najlepšie, keď človek robí to, čo ho baví. A mňa šport oslovil do takej miery, že sa mi asi stane životným osudom. Uvidíme, či sa dačo nezmení,” povedala Monika.

Pódiovky, akrobacia, trampolína

Cvičiť začali v miestnej telocvični ešte v predškolskom veku. Najskôr v kategórii rodičia a deti. Postupne sa osamostatnili. „Teta Katka Jambrichová nás povzbudzovala a my sme sa začali v telocvični cítiť ako doma. Pod vedením odborných tréneriek tety Ivky Beťkovej, Pavlíny Beťkovej a Katky Jambrichovej ml. sme postupne objavovali svet, ktorému sa hovorí športová gymnastika,”

• Monika

poznala Svetlanka. Pre vysvetlenie uvádzame, že toto odvetvie v sebe obsahuje tri disciplíny: pódiové skladby, akrobaciú a cvičenie na trampolíne.

Základom je pravidelný tréning: pondelok a piatok, podľa rozpisu telocvične, jednu až dve hodiny. Pred súťažou častejšie. Dozvedeli sme sa, že takýto tréning má svoju stavbu, prísne pravidlá. „Najskôr sa rozcvi-

Jeden filozof prirovnal detskú dušu k nepopísanému papieru. Povedal, že na čistom liste detskej duše sa nachádza len to, čo napísali rodičia. Manželia Jozefína a Jaroslav Mudroňovci, rodičia Svetlanky a Moniky akoby svojim konaním rešpektovali výrok múdreho človeka. Okrem vzťahu k učeniu a vzdelávaniu vytvárajú svojim ratolestiam podmienky pre športové aktivity a motivujú ich k pravidelnému cvičeniu. O tom, že šport prospieva duši i telu niet pochyb. Nakoniec presvedčte sa sami.

číme, ponahujeme, zohrejeme a až potom nám Paja ukáže, čo od nás chce, ako má skladba vyzeráť, čo si treba osvojiť a nacvičiť,” doplnila Monika. Niekedy trvá aj dva týždne, ba aj mesiace, kým sa cvičenky celkom nezocvičia a jednotlivé cviky sa zautomatizujú. V pódiovkách je dôležitá synchronizácia pohybu. Podobne je to na trampolíne, alebo pri akrobacii. Keď je všetko nacvičené, tak chodia po festivaloch pódiových skladieb. Najčastejšie ich hostí Handlová, Trnava, Holíč, Žiar nad Hronom. Tu mávajú aj exhibičné vystúpenia. Cvičienky sprevádzajú Iva Beťková a jej dcéra Pavlínka (Paja). Katka Jambrichová ml, zas cestuje s mladšími.

Silnú motiváciu našich športových gymnastiek predstavujú známe preteky Gymteam. Občianke bývajú v máji u nás v Závažnej Porube. Za všetko hovorí fakt, že náš gymnastický oddiel dievčat, do ktorého patria sestry Mudroňovie sa stali Majsterkami Slovenska v roku 2010. A to už voľačo znamená. Titul však nepriletel ako vták. Bolo ho treba „vydret“ kvapkami potu.

Naše gymnastky v tomto prípade majú výhodu. Nemusia cestovať a náklady sa znižujú. O tom, že cestovanie predstavuje finančne náročnú záležitosť svedčí i to, že Košice a Rožňava už prestali chodiť na tieto preteky. Žiaľ, financie chýbajú a všetko závisí od sponzorov. ŠK i obec pomôžu, koľko môžu. Súpermi našich zostali už len dve mestá: Spišská Nová Ves a Bratislava. Je to pozoruhodné, až chvályhodné, že taká malá dedinka pod Poludnicou s tisícovou obyvateľov dokáže ponaviť takéto družstvo a súperiť s veľkými mestami. A pritom úspešne. Vidieť, že o talenty v Závažnej Porube nie je núdza.

Zima nezima, my plávame

Do Liptovského Jána dievčatá Mudroňovie chodievali od malička spolu s rodičmi plávať. Všetci to berú ako relax a rekreáciu. „Keď som videla, že dievčatá plávanie baví, prihlásila som ich na zdokonaľovací kurz, ktorý nesie meno Kaprík. Ujali sa ich kvalifikovaní tréneri Ján Ďurica a Tomáš Perončík. Naučili ich techniku plávania, ako správne dýchať a držať telo na hladine. A nebanujeme,” vyznala sa mama. Kurz plávania trval mesiac a po tejto dobe, keď tréneri postrehli, že ovládajú všetky štyri spôsoby plávania (kraul, prsia, znak a motýlik) a registrovali plavecké nadanie,

ponúkli dievčatám Mudroňovie miesto v reprezentačnom mestskom plaveckom klube Delfín. Tým sa dostali do reprezentácie mesta L. Mikuláš a súpermi sa stali mestá: Žilina, Martin, Čadca, B. Štiavnica, Dolný Kubín...

No pristavme sa pri známej pravde. Talent predstavuje len jedno percento, ostatok je drina.

Neplatí to len o športe. Takže ako to vyzerá s tými, čo chcú plávať? Každý deň od 16. – do 17. tréning, okrem soboty a nedele. Utorok a štvrtok sa trénuje dvojfázovo, to znamená ráno od 6. h. – 7. h., potom rýchlo do školy a po škole od 16. h. – 17. hod. „Najskôr sa rozcvičíme, posilujeme, potom bud' zdokonaľujeme techniku, nabíjame rýchlosť, vytrvalosť alebo objem. Popri tom nám tréner meria čas. Potom si zaplaváme. A hneď vieme, na čom sme. Čo treba zdokonaľiť, natréňovať, kde priďať. S tým ideme na najbližší tréning,” zhodne poznamenali. Pred plavárňou už mama čaká svoje ratolesti vo vykúrenom aute a rýchlo ich porozváža do školy, aby stihli vyučovanie. Keď mama nestíha, stíha otec. A tak to ide dookola, celé týždne, mesiace, štyri roky... Zima nezima, pláva sa stále. V rozprávaní príbehu mladých športovkýň nesmieme zabudnúť, že chodia do školy. Škola má tiež svoje nároky a vydáva vysvedčenie. Do školy sa treba pripraviť, vypracovať domáce úlohy a nechať si čas aj na odpočinok.

Kto vytrvalo vytrvá, dosiahne úspechy

Je pravdou, že usilovnosť prináša ruže. Prvé športové úspechy nenechali na seba dlho čakať. Dievčatá už zabojovali o majstrovské tituly na úrovni Slovenska, limi-

• Svetlana

ty úspešne plnia. Zatiaľ sú juniorky, no po osemnástke už sa zaradia do kategórie ženy. A možno predpokladať, že úspešne. Žeby v Závažnej Porube vyrastala nová Martina Moravcová? Dievčatá sú skromné, no všetko je možné, len treba vydržať. Teraz sa zúčastňujú pretekov organizovaných Centrom voľného času v Liptovskom Mikuláši, pripravujú sa na Severoslovenský pohár a hovoria, že tréneri ich už pripravujú na Majstrovstvá Slovenska, kde podľa výkonov patria k favoritom vo svojej kategórii.

Čo dodať k povedanému? Azda len slová, ktorými presne pomenovala režim a rytmus celého dňa gymnastiek a plavkýň mladšia z dievčat: „Keď chce človek niečo dokázať, musí „makat“, čo sily stačia.“ A je to pravda.

text. Dušan Migala
foto: archív a autor

Rodičia sa zabavili na maškarnom plese

Foto: -zh-, -lk-

Ples rodičov

Výborná nálada a skvelá atmosféra pokračovala po karnevale pre deti aj na „Maškarnom plese“ pre dospelých. Už tradične ho zorganizovali ochotní rodičia detí zo Základnej školy Milana Rúfusa. Pozvanie prijalo asi 80 hostí, ktorí prichádzali v najrôznejších pestrofarebných maskách. Veselá zábava sa rozprúdila už od prvých chvíľ a trvala až do skorého rána. Nechýbala ani bohatá tombola a výborná kapustnica, ktorú uvaril p. Veselovský. Touto cestou ďakujeme všetkým, ktorí pomohli pri príprave tohto veselého podujatia a dali tak najavo, že im záleží na tom, aby naša škola ďalej napredovala. Zisk z plesu bude venovaný práve našim školákum.

Najviac pomohli rodičia: Julinky a Emilky Čurillových, Emky a Jakubka Piatkovcov, Alexka Kráľa, Danielky a Matúška Hlavnovcov, Lukáška Hladkého, Chiarky Krkoškovej, Tomáška Medlu, Erika Matloňa, Veroniky Bukasovej, Dávidka a Adamka Križkovcov, Maťka Veselovského, Leušky Obrcianovej, Sárky Kováčovej, Elenky Bendíkovej, Simonky Jedličkovej a starká Lenky Klockovej. Ďakujeme.

-zh-

Ples poľovníkov

Poľovnícky ples v Závažnej Porube má už svoju dlhoročnú tradíciu. V príjemnej atmosfére sa prítomní dobre zabavili a upevnili vzájomné vzťahy. Ples otvorila poľovnícka hymna v podaní trubačov z Lesníckej školy v Liptovskom Hrádku. Potom predseda Poľovníckeho združenia Poludnica Stanislav Kuzma privítal hostí a všetkým zaželel dobrú zábavu. V kultúrnom programe účinkoval Ivan Broska a Tibor Plch. Vari najviac oslovil „Tirolák“ a bezchybné jódlovanie. Do tanca hrala hudobná skupina Akord a nechýbovala ani tombola. Podávali sa poľovnícke špeciality. Bolo to príjemné rozptýlenie a vydanená spoločenská udalosť uzatvárajúca fašiangové časy.

-dm-

Fašiangy, Turice,

Veľká noc príd.

Kto nemá kožuška,

zima mu bude.

Poľovníci si zatancovali na poľovníckom plese

Foto: -dm-